

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 6

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 3 d'octubre del 1995, a les 10,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2128/95, del diputat Hble. Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al "tot inclòs" per a la temporada turística 96. 154
  - 2) RGE núm. 2193/95, de la diputada Hble. Sra. Teresa Riera i Madurell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despeses per finançar activitats d'I+D. 155
  - 3) RGE núm. 2195/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a matèries objecte d'assessorament a la Conselleria d'Agricultura.(Retirada) 156
-

- 4) RGE núm. 2210/95, del diputat Hble. Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i de serveis en matèria d'execució de la legislació laboral. 157
- 5) RGE núm. 2213/95, del diputat Hble. Sr. Antoni Alorda i Villarrubies, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a projecte de llei de sòl rústic. **(Retirada)** 158
- 6) RGE núm. 2196/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a matèries objecte d'assessorament a la Conselleria d'Obres Públiques. 158
- 7) RGE núm. 2211/95, del diputat Hble. Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i de serveis en matèria de gestió de les prestacions i serveis socials del sistema de la Seguretat Social: Inersio. 159
- 8) RGE núm. 2197/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a assessors contractats pel Govern. 160
- 9) RGE núm. 2212/95, del diputat Hble. Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i de serveis en matèria d'ensenyament universitari. 160
- 10) RGE núm. 2198/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a propostes d'austeritat en la política de contractació d'alts càrrecs. 161
- 11) RGE núm. 2216/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a objectius de la publicitat de la Conselleria d'Agricultura. 162
- 12) RGE núm. 2220/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a calendari per a l'aprovació del POOT de Menorca. 163

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 1872/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a xarxes de deriva. 163
- 2) RGE núm. 1894/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a creació del Consell Consultiu en matèria de conservació de la naturalesa i el medi natural. 167
- 3) RGE núm. 1969/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a solidaritat amb el poble de Bòsnia-Herzegovina. 171

III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI RGE NÚM. 1915/95, relativa a modificació de la Llei 8/1986, Electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. 172

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començam aquest primer ple ordinari de la IV legislatura.

I.1) Pregunta RGE núm. 2128/95, del diputat Hble. Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al "tot inclòs" per a la temporada turística 96.

Entram en el primer punt de l'ordre del dia que fa referència a preguntes. En conseqüència, per formular la pregunta núm. 2128/95, del diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al "tot inclòs" per a la temporada turística 96. Té la paraula el senyor diputat.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Senyor Conseller de Turisme.

Durant la temporada 95, en algunes zones de Mallorca, va començar la pràctica de l'oferta que es coneix popularment com el "tot inclòs". Sembla ésser que per a la temporada 96 aquestes ofertes continuem, fins i tot augmenten. Això ha provocat una gran preocupació en el sector de l'oferta complementària que desenvolupa la seva activitat al voltant d'aquestes zones, perquè pot significar la pèrdua de molts de llocs de feina i el tancament d'algunes empreses que, com dic, fan la seva activitat al voltant d'aqueixes zones. El que li preguntam és: ha fet o pensa fer alguna gestió davant la federació hotelera o *tour operators* per tal d'evitar el "tot inclòs" que anuncien per a la temporada turística del 96, a causa dels greus perjudicis que pot causar a l'oferta complementària?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, moltes gràcies. Per contestar, té la paraula el Conseller de Turisme, Sr. Joan Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Efectivament és un problema que preocupa a nivell d'oferta complementaria, tenint en compte que la modalitat de servei "tot inclòs" lògicament pot restar una activitat important en aquest subsector turístic de les nostres illes. Vostè em demana si hem fet o si pensam fer qualche tipus de gestió. Efectivament ja se n'han fetes i en pensam seguir fent, reunions i gestions, tant amb els *tour operators* com amb els hotelers. En primer lloc, per conèixer la dimensió d'aquest problema, de quina magnitud estam parlant. I, en segon lloc, per veure quines solucions podem arbitrar per intentar remeiar aquesta activitat. Li he de dir, en to molt sincer, que és difícil poder actuar, perquè no hem d'oblidar que un hotelier i un *tour operator* són francament lliures de poder ofertar els seus serveis de la manera que ells vulguin. És molt difícil que nosaltres podem entrar dins la llibertat de contractació que dues parts, en aquest cas un hotelier i un *tour operator*, tenen a l'hora de normalitzar i regular les seves relacions. Nosaltres pensam que la preocupació no només ha de quedar dins el sector de l'oferta complementaria, que ho és, sinó també ens preocupa, i aquí sí que podem actuar, amb el que pugui tenir això de degradació del servei turístic que es doni dins aquests establiments. Perquè hem de pensar que és possible que el "tot inclòs" es tradueixi en una davallada del servei que es dona, sobretot en els restaurants i en els bars de dins el propi allotjament turístic. En aquest sentit, sí que hi havia inspecció de turisme, hi havia inspecció de sanitat a través de Consum, i haurem de començar les reunions precisament amb aquests departaments de la Conselleria de Sanitat. Es podran dur a terme actuacions que puguin evitar perjudicis greus per a la nostra indústria turística. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula?

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President.

Sr. Conseller, ens agrada, ens alegra sentir que la conselleria ja ha actuat sobre aquest tema, perquè evidentment és un tema que, com vostè ha dit, i jo també li he dit, és un tema que preocupa tot el sector. Avui mateix surt en distints mitjans de comunicació de Menorca la preocupació, per part del Foment del Turisme, que és una pràctica que pot portar a la ruïna a molts d'empresaris d'aquest sector. Nosaltres ja sabem, i ho tenim en compte i per això no li hem demanat, que vostè no pot actuar per dir a un empresari com ha de vendre el seu producte o quina classe d'oferta ha de fer. Però sí que l'autoritat moral del conseller de turisme de la nostra comunitat, la màxima activitat d'aqueixa autonomia, ha de tenir la força i l'empenta moral per a reunir les parts i fer-los entendre que aqueixa pràctica pot dur greus conseqüències per a la nostra comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Senyor Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies Sr. President. Molt breument, només dir-li que, precisament fa ara tres setmanes va sortir publicada a tots els mitjans de comunicació d'aquestes illes una carta del Conseller de Turisme, de qui li parla, marcant una mica quina era l'opinió i la valoració que en feia la conselleria recomanant precisament a l'empresariat el no entrar dins aquest tipus de pràctiques comercials. Jo pens que aquesta és una bona prova, una mostra clara i evident de que efectivament això que vostè reclama ja s'ha fet. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 2193/95, de la diputada Hble. Sra. Teresa Riera i Madurell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despeses per finançar activitats d'I+D.

Passam a la pregunta número 2 que formula la diputada Hble. Sra. Teresa Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les despeses per finançar l'activitat I+D.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats.

La meua pregunta fa referència a un tema que preocupa el nostre grup de manera molt especial. Fa referència al suport real que rep la recerca científica i el desenvolupament tecnològic per part del Govern d'aquesta comunitat autònoma.

El conseller Sr. Rotger ha manifestat públicament, i en repetides ocasions, el seu interès personal per a aquestes qüestions, però aquest interès encara no s'ha vist mai plasmat en mesures concretes del Govern de donar suport reals als nostres investigadors. Sr. Conseller, el que volem saber, el que vol saber el meu grup, és quin ha estat aquest suport real durant els darrers cinc anys? És a dir, quin suport econòmic han rebut els nostres investigadors per part del seu govern durant els darrers cinc anys? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per contestar té la paraula el Sr. Conseller, Bartomeu Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

El meu interès personal, Sra. Riera, sé que és el mateix que vostè té, per tant el compartim. Quant en els resultats pràctics, efectivament jo, d'una manera restrictiva, no ampla, li podré dir que en el bienni 88-90 són 109 milions, en números rodons. En el 91, 361 milions. En el 92, 121 milions. En el 93, 122. I en el 94, 95. Li respon d'una manera restrictiva. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula?.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, senyora diputada.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Moltes gràcies, Sr. President.

Sí, efectivament, bé no és la primera vegada que el nostre grup, Sr. Conseller, li demana sobre aquestes qüestions. Concretament fa cinc anys els vaig fer la mateixa pregunta, i el que li puc dir respecte de les quantitats que ha dit, és que la situació no ha millorat substancialment. Però suposo, Sr. President, que ja espera que li digui que les quantitats són insuficients i, per tant, no li diré això. No li diré, Sr. Conseller, una cosa que vostè sap perfectament. El que sí li diré, és que el que interessa al nostre grup, és que s'arreglin els problemes que té pendent la nostra comunitat autònoma. I el tema que ens ocupa és una assignatura pendent del seu govern.

Sr. Conseller, estam al començament d'una legislatura i la meva pregunta no vol esser més que un toc d'atenció sobre un tema del qual només rebem promeses des de fa uns anys. I, Sr. Conseller, per favor no em digui, no em digui ara quan torni a fer ús de la paraula, que tot és culpa que no té transferències. Compleixin vostès amb les seves obligacions, que de les transferències ja em parlarem en el seu moment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. No, no, la nostra pròpia responsabilitat. Miri, en sentit ample, 760 milions, 760 milions, en números rodons, pagats a la Universitat de les Illes Balears per a la realització d'activitats I+D, entre les quals destaquen: conveni per a l'estudi d'investigació de les ciències de la salut, conveni i informatització del centre d'estudis biomèdics, pla d'orientació laboral Universitat Balear, conveni en reciclatge de professorat, conveni per aplicacions informàtiques. 30 milions en 3 anys sobre programa EDI, 10 milions a la implantació d'EDI-Telefònica, i 136 milions concretats en la constitució de la societat BITEL. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2195/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a matèries objecte d'assessorament a la Conselleria d'Agricultura.

Passam a la tercera pregunta 2195/95, que formula el diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a assessorament de la Conselleria d'Agricultura. Té vostè la paraula, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Mirin, senyores i senyors del govern. Aquesta és una pregunta que s'ha avançat al temps. No fa massa dies, sortia a un mitjà de comunicació la notícia que un determinat ex-alcalde, ex-dirigent d'UM primer, i ara del PP, ex-vicepresident del Consell Insular de Mallorca, ex-senador en representació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i avui diputat en aquesta cambra, seria anomenat pel Govern com a assessor adscrit a la Conselleria d'Agricultura. Com que tot el que es refereix als assessors ens fa posar la pell de gallina, i com que en aquesta matèria ja hem vist de tot i molt en aquests anys, com que a més a més, i concretament a la Conselleria d'Agricultura, fins i tot van tenir un assessor que era el xofer, el devia assessorar en matèria de seguretat viària o en matèria de circulació, dic jo, i atesa la fama de silenciós que té la persona presumiblement escollida per assessorar al nou conseller, silenciós almanco en aquest parlament, no l'hem sentit massa vegades, ens demanaven en quines matèries d'agricultura, ramaderia i pesca assessoria el Govern. I aquest és el sentit de la pregunta, curiositat ben sana en aquest cas, per saber les matèries relacionades amb el sector primari en les quals els coneixements d'aquella persona, mai destapats aquí en el Parlament, podien esser prou importats com per esser anomenat assessor. Ja sé que em diran que no s'ha produït cap nomenament encara, segurament que és cert, tendran raó, és per açò que els he dit que aquesta era una pregunta avançada en el temps. La podria retirar, però m'imagin que el Sr. President no em deixarà després de tot el que he dit, eh? La puc retirar, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta és propietat seva.

EL SR. ORFILA I PONS:

La retir, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Queda retirada.

I.4) Pregunta RGE núm. 2210/95, del diputat Hble. Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i de serveis en matèria d'execució de la legislació laboral.

Passam a la pregunta núm. 4 que formula el diputat Hble. Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i serveis en matèria d'execució de la legislació laboral. Té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Voldria continuar amb el sentit de l'humor que té el meu company, Sr. Orfila, però la veritat és que plantejaré la pregunta d'una manera més seriosa. Atès que el nostre Estatut d'Autonomia preveu les matèries, les competències en matèria d'execució de la legislació laboral, segons preveu l'article 12.15 de l'Estatut d'Autonomia, i aleshores, voldríem saber quines causes han impedit el traspàs de funcions i de servei de l'Administració General de l'Estat a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula l'Hble. Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, gràcies, Sr. President. De les tres matèries bàsiques de què s'integra aquesta matèria, economia social, règim general de treball i gabinet d'higiene i seguretat en el treball, existeixen discrepàncies en les dues darreres. Concretament en el que és règim general de treball, la discrepància ha estat en la valoració del capítol segon, però el problema més important ha estat el tema de trobar un local per situar l'ESMAC, donat que ara està conjuntament amb les instal·lacions del sindicat Comissions Obreres.

Pel que fa al gabinet de seguretat e higiene en el treball la diferència es troba en el mal estat de l'edifici i per tant, idò, també una partida per poder-ho posar en condicions.

De qualsevol forma si que li puc anticipar que pareix que aquestes discrepàncies no seran insalvables, i procurarem tancar el més aviat possible aquesta transferència, sempre defensant els interessos de la nostra comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, senyor diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President.

Bé, hem insistit en aquest tema perquè figurava a l'article 3.11 dels *Acuerdos Autonómicos* firmats entre el Govern de l'Estat espanyol i els partits polítics PSOE i Partit Popular. Evidentment, malgrat que aquesta no és una de les competències que impliquin un cost econòmic més elevat, si que no volem forçar que les precipitacions ens duguin a assumir aquestes competències sense una dotació econòmica i material suficient. Però, és que ja ens començam a posar un poc nerviosos.

Els Acords Autonòmics es varen firmar l'any 92, recentment hem vist la fallida de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, i dubtam que existeixi una vertadera voluntat política. Evidentment, ens consta que no existeix per al Govern central, no sé si per part del Govern de les Illes Balears. El que sí existeix dins el Govern de les Illes Balears, i dins el Partit Popular, és una nul·la capacitat de negociació i de pressió davant el Govern central per fer complir els acords firmats entre Partit Popular i PSOE. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió té la paraula la Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Vull recordar-li, Sr. Sampol, que el conseller d'Economia està seguint tota aquesta negociació, amb el suport dels sindicats i els empresaris, que ja estan col·laborant en tot aquest tema i en tot el procés de negociació. El que és clar i segur, és que el Govern si que té aquesta capacitat, el que passa es que quan no hi ha, i per part del Ministeri reconegut d'Administracions Públiques, una, la diferència és de 20 milions, però no es dona la passa per a aquests 20 milions, no podem acceptar una competència que suposaria un cost insalvable per a la Comunitat. I jo sé que vostè ho entendreà, perquè vostè el dia que passem i comencem el procés de transferències en els consells insulars, si no està d'acord amb la valoració, segur, segur, que vostè no l'acceptarà i no voldrà dir que no tenguí capacitat per negociar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 2213/95, del diputat Hble. Sr. Antoni Alorda i Villarrubies, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a projecte de llei de sòl rústic.

La pregunta núm. 5 ha estat retirada mitjançant escrit del grup que l'havia presentada.

I.6) Pregunta RGE núm. 2196/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a matèries objecte d'assessorament a la Conselleria d'Obres Públiques.

Passam a la pregunta núm. 6 que formula el diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, referida a assessorament a la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori i Medi Ambient. Fent una consideració: que se ceneixi exclusivament a la pregunta que es formula, i si té intenció de retirar-la que ho faci abans de parlar. Gràcies.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. No la retiraré. Aquesta pregunta, senyores i senyors del govern, tenia la mateixa bona intenció que l'anterior. I també s'ha avançat en el temps, però la mantindré, Sr. President.

En aquest cas la motivació, i la mateixa situació, eren diferents. Allò que l'altre suposat assessor tenia de silencios, aquest altre ho tenia de rallador, i amb una veu que retronava quan així ho exigia el cas. L'interès nostre, en aquest cas, venia donat per altres qüestions i, concretament, per les malèvoles interpretacions que determinats comentaristes, que sembla que no tenen altra feina que elucubrar i cercar explicacions rares a coses que són normals, havien amollat a determinats mitjans de comunicació. Es tractava de sortir al pas dels comentaristes que deien, ves quin disbarat, que aquest nomenament era part d'una operació per debilitar ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sí, senyor..

EL SR. PRESIDENT:

Li recoman que se ceneixi a la pregunta. Vostè coneix el Reglament perquè hi du tants d'anys com jo aquí i sap que està fent un mal ús del seu torn d'intervenció. S'ha de formular la pregunta talment ve ressenyada i després vostè podrà opinar en funció de la contestació que li facin.

EL SR. ORFILA I PONS:

Idò, Sr. President, la faré molt senzilla. Quines són les matèries objecte d'assessorament per part del recentment nomenat assessor de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori?

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Com vostès saben un conseller pot nomenar un assessor per a aquelles matèries que considera oportunes. És un càrrec d'especial confiança del conseller i, en aquest cas, aquest recent nomenat assessor assessora el conseller en les matèries que el conseller troba més oportunes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyor diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Trob que li hauré de demanar emparament perquè la Vice-presidenta és evident que no contesta la nostra pregunta. Nosaltres demanam en quines matèries, i diu simplement en les matèries que es trobi oportú. Per tant, no contesta. És a dir, no hi ha contestació a la pregunta concreta que plantejam. I això ens fa pensar que són certes les primeres idees que vam tenir, o el primer pensament que es va tenir sobre aquesta qüestió, que responia aquest nomenament simplement a una operació per debilitar el sector crític de no sé quin partit, que segurament que s'havia vist debilitat a partir de no tenir determinada institució, o de no governar determinada institució. Nosaltres pensàvem en el principi que açò era una mentidota que amollaven determinats mitjans de comunicació, que solen esser molt dolents, i solen intentar sempre debilitar el Govern i el PP, emperò haurem de pensar que és cert. Almanco, a partir de la imprecisió de la resposta donada per la Vice-presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyora Vice-presidenta té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Jo li recomanaria, Sr. Orfila, que vostè passi pena més pels seus assumptes i no pels nostres. No ha de passar tanta pena. Ara li diré i li determinaré les matèries objecte d'assessorament per part del conseller. Són la coordinació de les relacions de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori amb el Parlament i altres institucions públiques, així com altres matèries que puntualment i dia a dia el conseller trobi oportunes. Esper amb això haver-li contestat i satisfet la seva curiositat, i haver-li llevat del cap tots aquests mals pensaments. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 2211/95, del diputat Hble. Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i de serveis en matèria de gestió de les prestacions i serveis socials del sistema de la Seguretat Social: Inersro.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Hble. Sr. Pere Sampol i Mas, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i serveis en matèria de gestió de les prestacions i serveis socials del sistema de la Seguretat Social: Inersro.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Vostè ho ha dit, Sr. President. Queda formulada la pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per contestar té la paraula la Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. El problema de les transferències de les competències de l'Inersro és bastant més greu que el que abans havíem xerrant, d'execució de legislació laboral. Les discrepàncies són bastant més importants, malgrat que no les úniques, són les inversions noves. L'administració central, concretament el Partit Socialista Obrer Espanyol, en definitiva, no vol respectar les promeses que any rera any han tengut i han anat fent ministres socialistes, concretament, la residència de tercera edat de Felanitx, i la llar de Lluçmajor, nosaltres no podem assumir aquesta competència si no es comprometen aquestes inversions. Hem tengut reunions molt fermes amb el ministre, amb el Ministeri d'Administracions Públiques. El ministre d'Administracions Públiques ens ha remès a la ministra d'Assumptes Socials, hem tengut reunions amb la ministra d'Assumptes Socials. Ha reconegut aquest compromís del Partit Socialista, però ha vist dificultats per posar la partida. Mentre aquestes partides no surtin i aquest compromís, i record que ja està fet el projecte, no surti damunt els papers, no podem acceptar aquesta competència. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula? Té ús de la paraula, senyor diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en realitat aquesta competència, Inersro, més les competències en educació, gairebé eren les dues úniques competències de pes que figuraven en els *Acuerdos Autonómicos*. Concretament, Inersro figurava a l'article 3.3 d'aquests acords autonòmics. La veritat és que hem de lamentar que amb aquests traspàsos, traspàsos relativament importants hagin enrocat. La veritat és que han enrocat i no fan ni envant ni enrera. Li demanam, de totes maneres, que ens mantengui puntualment informats de l'estat de negociacions i que si és necessari en aquestes reivindicacions comptin amb el nostre suport si volen que el Parlament es ratifiqui amb la instància d'aquestes sol·licituds.

De totes maneres, hem de reiterar que evidentment hi ha poca voluntat per part del Govern central i d'aquests malèvols ministres socialistes que vostè ha al·ludit. Ara, també la impotència d'aquest govern balear és patètica.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Volt tornar a fer ús de la paraula, Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, jo li agraeix molt el seu suport però ens aniria, seria molt més pràctic, molt més eficient, tenir el suport dels diputats que tenc just enfront. De totes maneres sí que li agraeisc molt. El tendrem informat puntualment, tan si demana preguntes com si no. Li record que dins la comissió mixta hi ha un membre del PSM-Entesa de l'Esquerra, nosaltres som molt conseqüents amb el que assumim i amb el que feim, com seria vostè si governàs aquesta comunitat autònoma, i no podem acceptar mai una cosa que pugui anar en perjudici d'aquesta comunitat com és no acceptar unes obres ja programades i que no estan pressupostades. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2197/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a assessors contractats pel Govern.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, relativa a assessors contractats actualment pel Govern. Té vostè la paraula, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Seré inusualment breu. Quants d'assessors i amb quin cost té contractats actualment el Govern de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar aquesta pregunta té la paraula el Sr. Conseller José Antonio Berastain.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA (José Antonio Berastain i Díez):

Sí, gracias, buenos días, Sr. Presidente. Muy sencilla la respuesta. Son 22 actualmente el número de asesores, 22 y tienen un costo de 9.256.732 pesetas, retribuciones brutas, brutas, sin contar la seguridad social que hay que aplicarle el 33%, como usted sabe. Aprovecho igualmente para informarle que los asesores no se contratan, sino que se nombran al amparo de la legislación vigente y aprovecho también para informarle que el Gobierno de la Comunidad Autónoma ha aprobado un decreto en el que regula el número máximo de asesores, sus retribuciones, y pronto este decreto verá su luz en el Boletín Oficial de la Comunidad Autónoma. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. diputat té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Simplement dir que ens ha semblat molt interessant la resposta, en prenem bona nota, i esperam veure aquest decret que el Govern té preparat per intentar reduir, o limitar el nombre d'assessors. Per començar ja hi ha aquí una certa qüestió que es posarà damunt la taula a un moment determinat, i és l'anunci fet per part del President del Govern de la seva voluntat manifesta de reduir el nombre d'assessors de 30 a 20. Una cosa que ens sembla prou interessant. Després hi entrarem... Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA (José Antonio Berastain i Díez):

Sí, muchas gracias. Le adelanto que el decreto reduce de 32 a 23 el número máximo de asesores y limita sus retribuciones con unos escalafones, horarios y porcentuales sobre las retribuciones máximas, poniendo, digamos, un poco más de estructura al tema de los funcionarios de empleo eventual.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 2212/95, del diputat Hble. Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i de serveis en matèria d'ensenyament universitari.

Passam a la següent pregunta que formula el Sr. diputat Pere Sampol i Mas, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i serveis en matèria d'ensenyament universitari. Té vostè la paraula, senyor diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

No, està formulada la pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Cultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIO I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Sampol. És evident, i si no ho dic amb tota fermesa, la voluntat política del Govern balear d'aconseguir la transferència de la Universitat de les Illes Balears. Jo del que no estic tan segur és que aquesta mateixa voluntat hi sigui per part de l'Administració central. En tot cas, davant totes les negociacions fortes, fermes, que hem tengudes, moltíssimes, hem defensat els interessos, els interessos de les Illes Balears, dels nostres alumnes. Perquè el que no podem consentir és una transferència sense finançació. Hem actuat en tres blocs concrets que són el capítol de personal i funcionament, segon, les inversions compromeses i no fetes, i tercer les inversions noves. Esper que puguem arribar a un acord, però sempre amb una finançació correcta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Igualment, esperam dins aquest curs polític una comunicació més detallada que evidentment la que permet la mecànica de la pregunta oral davant plenari. Ens agradaria conèixer en detall quines són les diferències que en aquest moment separen les dues administracions. Especialment perquè les competències en educació, en aquest cas en matèria d'universitat, són les que ens dolen més el seu retard. Res no ha fet accelerar aquest procés, ni esser una comunitat amb llengua pròpia i diferenciada, esser una comunitat insular amb unes necessitats educatives molt específiques, res d'això no ha reblanit el cor autonòmic, millor dit, poc autonòmic del Govern central. I, insistim, que per part del Govern balear, ni la maquinària estatal del Partit Popular, hi ha hagut la més mínima capacitat d'avançar tots aquests traspassos pactats en els acords autonòmics. Fet que lamentam.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a intervenir, té vostè la paraula Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Em satisfà que els interessos seus siguin els nostres i, en definitiva, els de les Illes Balears. Per tant, la nostra voluntat, repeteix, és ferma, i fixi's que en les actuals conversacions no podríem fer front, ni tan sols, a les despeses de personal i funcionament. Per tant, s'ha d'insistir, tenim voluntat ferma, estam fent unes negociacions fortes i esper que en sortim bé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 2198/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a propostes d'austeritat en la política de contractació d'alts càrrecs.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, relativa a propostes d'austeritat en la política de contractació d'alts càrrecs. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. I ja afegeix una correcció, contractació i nomenament. La importància que José Maria Aznar ha donat a la creació d'una imatge d'administradors austers als governants autonòmics del PP, contrasta amb la pràctica de determinats llocs, com ha estat fins ara les Illes Balears en matèria concreta de contractació d'assessors, almanco aquesta imatge no s'ha donat fins aquest moment. Quina aplicació, encara que el conseller me l'hagi començada ja a contestar a aquesta pregunta, quina aplicació tendran a la política de contractació i nomenament d'alts càrrecs del Govern de les Illes Balears, aquestes propostes d'austeritat fetes per José María Aznar?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA (José Antonio Berastain i Díez):

Sr. Presidente, el Gobierno de la Comunidad ha sido coherente siempre con una política de austeridad y en este sentido no va a hacer ninguna modificación, hoy por hoy, del número de cargos que hay. Tiene los estrictamente necesarios, excepto, hecha la salvedad de asesores, pero ahora no estamos en la pregunta número 8, estamos en otra en la que, en cuanto a altos cargos se refiere hoy por hoy hay los que hay, son los que se necesitan, es una comunidad pluriinsular, y por lo tanto en estos momentos está determinada así la estructura del Gobierno. En cualquier momento su presidente puede hacer la modificación que estime oportuna, y hoy por hoy se considera que es suficiente y bastante lo que hay establecido. Esa es la política que tiene planteada el Gobierno de la Comunidad.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Excepte en matèria d'assessors. La veritat és que la resposta del Govern m'ha fet recordar una frase que pronunciava, fa uns dies un derrotat Giulio Andreotti quan deia "el poder desgasta al que ja no el té". I me n'he recordat perquè vostès saben que hem fet sempre un seguiment de la política de contractació d'assessors del Govern, i hem duit a debat propostes de reducció moltes vegades a aquesta cambra, a cada debat pressupostari, concretament en el tema d'assessors, com a resolució després del debat de l'estat de l'Autonomia, en forma de proposicions no de llei, reduir el nombre d'assessors, passar d'aquest 30 a 20. I ahir, repassant les intervencions dels portaveus del PP, Sr. Jaén Palacios, González Ortea, de determinats membres del Govern defensant el nombre d'assessors contractats, amb arguments que no s'aguantaven drets però amb una defensa apassionada, quan les rellegia, dic, en el *Diari de Sessions*, pensava que dura és la política, Déu meu! Perquè si es poden eliminar una tercera part dels assessors que fins ara es tenien és per dues coses: o bé no feien falta i era sols un sistema per col·locar amics i correligionaris, o bé els que ara governen estan més preparats que els d'abans i no necessiten tants d'assessors. No necessiten assessorament. Sigui com sigui, pobra imatge la de l'anterior govern. Serà cert, idò, que el poder desgasta a qui ja no el té, a qui ja no el té. I aquells que fa ben poc afirmaven aquí dins aquesta cambra que tots els assessors feien falta, els trenta i tants que es tenien, i que estava justificada la contractació de tots ells, què deuen pensar ara? Què ha succeït perquè ja no siguin necessaris els que fins ara ho eren, senyores i senyors del Govern?

Sigui com sigui, reduir despeses supèrflues és sempre una bona mesura. Encara que es deixin al descobert aspectes de les polítiques dels antecessors que ara sembla que no es comparteixen. Però ja es sabut que *sic transit gloria mundit*.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol tornar a fer ús de la paraula?

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA (José Antonio Berastain i Díez):

Ya hemos dicho claramente que hemos reducido el número de asesores, realmente estamos incidiendo en temas hablados y (...), y yo como no quiero hablar por hablar, pues, claramente de 33 a 23 es una primera política, veremos a ver, son necesarios estos 23, antes eran necesarios 33 y no hay más que hablar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2216/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a objectius de la publicitat de la Conselleria d'Agricultura.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Orfila i Pons, relativa a objectius de la publicitat de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Té ús de la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Per compensar tornaré a esser molt breu. Quins objectius persegueix la publicitat institucional de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, per contestar té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socias i Morey):

Sr. President. Senyores i senyors diputats. En contestació a la pregunta del Sr. Orfila, li he de contestar que els objectius de la publicitat institucional de la conselleria són donar a conèixer el programa i les activitats de la conselleria, així com informar els agricultors, ramaders o pescadors de tots aquests assumptes que poden esser del seu interès. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Orfila, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Evidentment no tot és tan hermós com ens ho presenta el conseller. Em pot creure que no planyem, ni ho farem mai, les despeses en publicitat per anunciar qüestions d'interès pels pagesos, pels agricultors i ramaders. Però siguem sincers.

Creu ningú que anuncis com aquest, dels que en veim dotzenes a tots els mitjans de comunicació, en alguns més que en els altres, produeixen algun efecte beneficiós per a l'agricultura? Deu esser un intent de donar moral als pagesos açò de dir-los que millorar el camp balear és a les nostres mans? Creuen sincerament que la pagesia de les Illes es commou quan llegeix aquest anunci que la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear, i ho llegeix literalment, vol fer possible el somni d'una pagesia moderna i al mateix temps arrelada a la millor tradició de bonhomia i hospitalitat característica del nostre camp? Creuen que llegir açò li dóna moral? No pensen que, al mateix temps que la publicació de cadascun d'aquests anuncis i en surten cada setmana a tots els diaris, costava 150.000 pessetes, al mateix temps que es gastaven aquests doblers, es negaven ajuts a les organitzacions agràries que volien fer promoció del consum dels seus productes, embotits, fruits secs, vins, formatges, amb l'excusa que enguany hi ha molts pocs doblers, i m'ho han dit les mateixes organitzacions, Sr. Conseller.

Quants anuncis pagats per la Conselleria d'Agricultura han sortit fent promoció del consum dels productes agroalimentaris de les Illes per cada un d'aquests que han sortit publicats en els diaris de les Illes? Cregui'm, Sr. Conseller, que per molt que la seva conselleria pagui anuncis que acaben dient que: "la fora vila és i continuarà essent l'arrel de la nostra cultura i l'orgull de tots els fills d'aquesta terra", encara que paguin anuncis dient açò, el camp de les Illes seguirà amb els mateixos problemes. I em pot ben creure que hi ha com a mínim, com a mínim, cinquanta millors formes de gastar els doblers públics en bé de l'agricultura.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor Conseller, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socias i Morey):

Sí, moltes gràcies. Senyor President, senyors diputats. Un dels objectius de la conselleria, sense cap dubte també, és donar un poc d'esperança als agricultors. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 2220/95, del diputat Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a calendari per a l'aprovació del POOT de Menorca.

Per acabar el primer punt de l'ordre del dia, té la paraula el Sr. Ramon Orfila i Pons que demana sobre el calendari i l'aprovació del Pla Director d'Ordenació de l'Oferta Turística a l'illa de Menorca. Té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Cregui'm que volen tenir fe, esperança i fins i tot caritat en aquest govern que massa vegades incompleix les seves promeses. Per açò volem esser molt senzills a l'hora de formular aquesta pregunta. Quin és el calendari, esperem que aquesta vegada definitiu, previst per a l'aprovació del Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística de Menorca?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per contestar té la paraula el conseller de Turisme, Sr. Joan Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Orfila, vàrem estar a principis de setembre en el Consell Insular de Menorca en una reunió, també allà on varen assistir els portaveus dels distints grups en aquest consell, vàrem explicar quin era aquest calendari allà i no em sap gens de greu lògicament explicar-ho aquí. Hem remès tota la informació i tota la documentació tècnica, zona per zona, i en els ajuntaments i en el Consell Insular i a les associacions empresarials. Nosaltres esperem la resposta d'aquestes institucions fins dia 30 d'octubre. Dedicarem tot el mes de novembre a reunir i posar en comú tota aquesta informació per al mes de desembre, si és que aquestes tasques inicials no es retarden, que no estan totes en mans nostres, per al mes de desembre, com li deia, procedir a l'aprovació inicial d'aquest document. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. diputat té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Cregui'm, Sr. Conseller, que li dic ben cordialment, però a Menorca comparen el Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística amb la construcció de la Sagrada Família de Barcelona. Sap allò que no acaba mai i es fan aquelles campanyes de "vegeu com creix"?, una altra torre. Idò la sensació, a Menorca, és la mateixa. El seu antecessor assegurava que el tendríem l'any 1993. L'anterior president del Consell Insular de Menorca, el nom del quan no vull ..., va prometre que l'any 94. Vostè ha estat més prudent, ha parlat del 95. L'anterior president del Consell Insular de Menorca va dir a principi del 95, a mitjan 95, abans del setembre el tendrem ja.

I és un tema recurrent, de forma periòdica salta el tema en els mitjans de comunicació amb una notícia que de tot té, menys de novetat, i es torna a parlar de l'ambició que serà, del seu abast, que es tornen avançar dates. Ja ho he dit, Sr. Conseller, vegeu com creix i cada any una nova torre. Esperem que aquesta vegada no li haguem de dir allò de *lobo, lobo* i que comptem amb ell per a final d'aquest any. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Si, gràcies, Sr. President. Miri, jo pens que les coses s'han de fer ben fetes. El temps és un factor important, no és l'únic ni el decisiu. I malgrat que això pugui suposar acudits i anècdotes perquè vostè llueixi aquí graciosament dins el Parlament, jo pens que el Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística és una cosa més seriosa que el que vostè vol fer pensar aquí. I pot estar ben segur que mentre aquest govern estigui aquí es faran les coses ben fetes amb calma i amb seriositat, i escoltant l'opinió de Menorca. No anirem a córrer, ni anirem a corre-cuita perquè vostè pugui deixar de fer acudits aquí dins. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat aquest primer punt de l'ordre del dia relatiu a preguntes passam al segon punt que fa referència a proposicions no de llei.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 1872/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a xarxes de deriva.

En primer lloc veurem la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a xarxes de deriva. Per fer la presentació, té la paraula el Sr. Diputat, Hble. Sr. Ramon Orfila i Pons.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Voldria començar reconeixent que no és la primera vegada que el Parlament de les Illes Balears tracta la problemàtica referida a l'utilització de les xarxes de deriva, i que sempre s'han aprovat per unanimitat les propostes que s'han presentat. La reiteració és producte precisament de la reiterada presència de vaixells especialment italians que continuen utilitzant les xarxes de deriva i, segons es desprèn de les denúncies i de les sancions que ja s'han aplicat, presumiblement amb una llargària superior als 2'5 quilòmetres permesos segons el reglament 345/92 de la Unió Europea.

Les destrosses ocasionades per la utilització d'aquestes xarxes són prou conegudes, i fons del propi Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació han fet públiques unes dades que indiquen que és aquest un sistema de pesca tan poc selectiu que sols s'arriba a aprofitar un 20% de les captures, desestimant fins a 85 espècies diferents que finalment acaben tirades a la mar. Organitzacions com són *Greenpeace* que ha mantingut accions espectaculars de persecució i denúncia de l'activitat il·legal d'aquests pesquers fent possible la seva captura, assenyalen que fins a 8.000 cetacis poden morir anualment a la mediterrània per aquestes causes i que els danys afecten diferents espècies, diferents espècies protegides i en perill d'extinció com poden esser els dofins llistats, els catxalots, els vells marins, les tortugues marines, entre d'altres.

Darrerament han aparegut a la costa de les Illes dofins, catxalots i tortugues morts, embolicats encara en les restes de xarxes donant fe de com aquests fets afecten també la fauna marina a les nostres costes. La pressió que generen sobre el govern italià els més de 600 vaixells d'aquesta nacionalitat que utilitzen xarxes de deriva és prou evident. I és aquest fet el que ha impossibilitat que s'avanci en el si de la Unió Europea cap a la prohibició total d'utilitzar aquests arts de pesca, seguint els exemples d'estats com són l'espanyol o el portuguès que ja han incorporat la prohibició a la seva legislació pesquera, tant pel que fa a l'ús d'aquestes xarxes per ambdues flotes com per la prohibició expressa que les utilitzin vaixells de qualsevol nacionalitat dins les aigües jurisdiccionals.

Són igualment conegudes les recomanacions i els pronunciaments contraris a la utilització de xarxes de deriva fetes pel Comitè internacional per a la conservació de la tonyina atlàntica, pel Consell general de pesca de la Mediterrània, per la Comissió balenera internacional, i fins i tot la moratòria decretada per l'ONU el 1992, proposant totes elles l'adopció de mesures contràries a aquest sistema de pesca. I si ja s'ha aconseguit alertar tants d'organismes, si el propi govern de l'Estat espanyol s'ha demostrat contrari a aquesta pràctica, i ja el nostre parlament s'ha pronunciat altres vegades, quin sentit té la proposta que avui debatem? Donar resposta a les peticions precisament dels organismes i les associacions que més han destacat en l'oposició a aquest sistema de pesca que reclamen pronunciaments de les institucions que estan contra l'ús de xarxes de deriva com l'única forma de contrarestar les pressions dels qui defensant interessos propis propugnen el seu manteniment dins les legislacions estatals, és el cas d'Itàlia, l'actitud tèbia de les autoritats de la Unió Europea i la permissivitat de les autoritats dels països que com Espanya i Portugal no permeten l'ús d'aquestes xarxes a la seva flota, però defugen entrar en situacions de conflicte pel fet de perseguir els vaixells d'altres països que sí ho permeten. Ha estat, precisament, la pressió d'associacions i el pronunciament d'institucions el que ha fet possible que els darrers dos anys s'estableixi un sistema de vigilància i control molt més estricte per part de la Marina de l'Estat espanyol i d'Itàlia, que ha permès la imposició de diferents sancions a pesques italians que portaven xarxes de més de 10 quilòmetres. Es tracta de reforçar les actituds favorables a la prohibició i de donar arguments davant Europa per avançar en aquesta direcció.

Aquest estiu, senyores i senyors diputats, es va denunciar la venda il·legal d'emperador al port de Ciutadella de Menorca, denúncia que va ocasionar diverses actuacions per part de la Direcció de Pesca Marítima del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, però segons la resposta que la Conselleria d'Agricultura i Pesca d'aquesta comunitat va donar a una pregunta parlamentària formulada al respecte per aquest diputat que els parla, es va constatar la impossibilitat de prohibir o perseguir la venda d'aquestes captures a un port europeu. Deixant de banda la sensació d'impotència que fets com aquests causen, es produeix també una situació de greuge comparatiu per la competència deslleial que representa el fet que els pescadors de l'Estat espanyol que es dediquen a la captura d'emperador, per exemple, l'hagin de fer amb sistemes no tan rendibles com ho són els que utilitza la flota italiana. Aprofitar la Presidència espanyola de la Unió Europea per demanar al Consell d'Europa la prohibició total i definitiva de les xarxes de deriva, pressionar des de la Unió Europea les autoritats italianes per tal que respectin la limitació dels 2,5 quilòmetres permesos per la normativa comunitària i incrementar la vigilància marítima són les peticions que proposam aprovar per aquesta cambra i que, no ho dubtam, seran aprovades per la seva unanimitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Mixt, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. És de tots conegut que les anomenades xarxes de la mort estan acabant amb les poques reserves pesqueres que ens queden al Mediterrani, les nostres illes, per tant, en pateixen greument les conseqüències, és lògic que aquest parlament faci sentir la seva veu en contra d'aquest sistema de pesca tan perjudicial, i és d'esperar que tots els grups li donin suport, el Grup Mixt, evidentment, l'hi donarà.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Portella, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, senyores diputades, senyors diputats. Esper que hagueu tengut un bon estiu, i Ramon Orfila també, que deu haver estat entretengut a preparar aquestes feines per a la primera sessió del nou període.

Fa dues setmanes una iniciativa d'Esquerra de Menorca, transformada posteriorment en moció conjunta de tots els grups, va donar lloc a l'aprovació unànime en el Consell Insular de Menorca, d'una declaració institucional que és gairebé idèntica a la que es presenta per part del PSM al Parlament balear, per tant és d'esperar que el vot que es va donar al Consell Insular de Menorca es doni també en aquesta cambra i que la iniciativa tengui el suport unànime.

En el mateix sentit, he de recordar que una moció presentada per Esquerra Unida en el Congrés dels Diputats va obtenir també el suport unànime en el mateix sentit de la proposta que fa el PSM.

Al llarg dels darrers anys s'ha constatat a les aigües de la Mediterrània occidental la utilització per part de vaixells de pesca de diferents nacionalitats, i no només italians, de xarxes de deriva que en alguns casos sobrepassen els (...) quilòmetres de longitud, prohibides per la legislació espanyola. Aquesta pràctica va ser coneguda per molta gent en veure per televisió, en imatges gràfiques, captures de catxalots, tortugues, dofins, taurons i d'altres espècies en perill d'extinció i protegides. La sensibilitat davant aquestes mortaldats d'espècies protegides ha mobilitzat l'opinió pública de les Balears en contra de la utilització de les xarxes de deriva. Els pescadors de les Illes també tenen altres motius per coincidir amb aquesta opinió, l'esgotament progressiu dels caladors tradicionals per a l'acció d'empreses de pesca, que hauríem de diferenciar empreses de pesca dels pescadors contractats per aquestes empreses, amb mètodes d'explotació exhaustiva de recursos pesquers. És clar que aquest no és l'únic perill que amenaça la supervivència de la nostra mar, que posa en risc el futur de la pesca tradicional o la diversitat biològica a les nostres aigües, l'expansió de la pesca esportiva i recreativa, la contaminació, l'extracció d'arena del fons marí, són realitats que se sumen a la referida en aquesta qüestió i que reclamen una actuació contundent i rigorosa per part de les institucions, i quina millor que el Parlament de les Illes Balears?

La proposició no de llei presentada va en aquest sentit, reclamar al Govern de l'Estat en aquest període de Presidència de la Unió Europea una actitud més beligerant per posar fi a una situació que ens ha de dur a pèrdues econòmiques i ecològiques tal vegada irreversibles. Per aquest motiu, Esquerra Unida de les Illes Balears, li donarà el seu suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Diputada Mercè Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup votarà a favor d'aquesta proposició no de llei relativa a xarxes de deriva o volanderes. La necessitat i l'interès pels temes mediambientals i la pressió, cada vegada, més forta que es fa dels recursos de la mar, han despertat l'interès per l'impacte produït per l'ús d'aquestes xarxes, a cada de la destrucció dels bancs de pesca i d'espècies protegides que provoquen una degradació dels llocs tradicionals de pesca, així com el desequilibri de l'entorn i el conseqüent desequilibri ecològic. Així i tot hem de tenir present que per les informacions que hem tengut dels mitjans de comunicació aquest estiu mateix, sembla que s'ha detectat una millora considerable per part de les autoritats espanyoles en la vigilància d'aquests pesquers italians que tan han perjudicat aquests anys passats.

Els objectius que s'han de plantejar les autoritats en matèria de pesca a la Mediterrània s'han de centrar en l'explotació evidentment racional, ordenada i sostenible que permeti la renovació i la recuperació dels recursos a través d'una normativa adient i amb visió de futur. El fet és que la legislació espanyola prohibeix totalment l'ús de xarxes de deriva, com ja s'ha dit abans, i la reglamentació de la Unió Europea permet l'ús en aigües internacionals de xarxes de deriva, fins a 2,5 quilòmetres. És per això que donam el nostre suport per tal de demanar l'adopció de les necessàries mesures de vigilància i compliment de la normativa existent, així com la petició al Consell Europeu de la definitiva supressió de les xarxes de deriva. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula Alexandre Pax.

EL SR. PAX I DOLZ DEL CASTELLAR:

Moltes gràcies. Sr. President, senyores i senyors diputats. En principi, voldria fer una petita introducció en la qual exposaré el que són les xarxes de deriva, quins problemes duen i quins perills ocasionen. Més tard comentaré quina seguretat i clares infraccions s'han detectat i al final rallaré de mesures a prendre.

Les xarxes de deriva, com diu el seu nom, són xarxes de (...) de gran tamany que es calen sense tocar el fons i es col·loquen a flor d'aigua i pesquen indiscriminadament tot tipus d'animal viu que troben, ja que, com el seu nom indica, les xarxes es mouen amb la corrent. Són de forma rectangular i tenen una (...) a la part superior i una plomada a la inferior que els permet quedar estirades sense enfonsar-se. El seu tamany màxim autoritzat és de 2,5 quilòmetres de longitud, però la realitat és que acostumen a ser molt més llargues, ja que es consideren econòmicament rendibles quan la seva llargària és d'un quilòmetre (...).

Quins problemes i perills tenen? El principal problema de les xarxes de deriva és la pesca indiscriminada de qualsevol organisme viu que troben al seu pas, és a dir, són sistemes de pesca no selectius que agafen qualsevol tipus de peix o animal. L'espècie objectiu de les xarxes de deriva és el peix espasa, malgrat això pesquen més de trenta espècies marines distintes i tan sols un 18 o un 20% de les captures són de peix espasa, totes les altres peces que capturen es descarten. Així doncs, el perill per a moltes espècies com són les tortugues, cetacis, tonyines, melves, etc., és evident i afecta tota la Mediterrània. Moltes espècies protegides com les tortugues marines, els dofins, els catxalots, de captura prohibida amb qualsevol ormeig, són destruïdes, i afecten també stocks d'espècies comercials de menor valor que el peix espasa però que són o poden ser espècies objectius de flotes costaneres locals. En definitiva, el problema és el mateix a les Balears que a la resta de la Mediterrània.

Tots som conscients que les administracions pesqueres han d'intensificar el seu esforç per aconseguir els objectius generals de la conservació i ordenació dels recursos naturals a l'interès pesquer, per tal de dotar a cada àrea geogràfica d'una reglamentació adequada i eficaç. En aquests moments, en què l'opinió pública està molt sensibilitzada en els temes mediambientals i de protecció dels recursos naturals, es fa més rellevant i evident qualsevol acció d'agressió als elements naturals i (...) un insospitat interès per als temes de l'ordenació pesquera i per als conceptes en què aquesta es fonamenta, considerant tal vegada exageradament que l'activitat pesquera és la gran agressora del medi marí.

A la nostra comunitat insular, des del 1988, en què es va detectar per primera vegada una presència massiva d'embarcacions italianes i franceses de tonatge mitjà al voltant de les Illes, es va iniciar un seguiment estadístic, de les denúncies i informacions formulades per la majoria de les setze confraries de pescadors de les Balears, distribuïdes entre les quatre illes, ja que les nostres competències administratives no ens en permeten més. Al principi, aquestes embarcacions apareixien a finals del maig i romanien fins al setembre, i capturaven amb palangres de superfície els reproductors de tonyina que passaven l'estret de Gibraltar i es concentraven al voltant de la mar balear en la seva migració genètica anual; així mateix, en aquelles dates tan sols

s'utilitzaven palangres de superfície, la presència de les esmentades flotes ha anat en augment i al mateix temps els arts utilitzats han passat del palangre a l'encerclament, i de l'encerclament a les xarxes de deriva. Actualment aquestes xarxes són gairebé exclusives com a sistema de pesca per part dels pesquers italians, les immenses xarxes de deriva que de vegades tenen més de 20 quilòmetres per embarcació, són prohibides per la Comunitat Econòmica Europea i el Govern italià, ja que segons el reglament en vigor la seva llargària màxima no hauria de sobrepassar els 2,5 quilòmetres. Les Nacions Unides han condemnat aquest tipus de pesca i han demanat a tots els països que aturin la pesca en alta mar amb xarxes de gran escala. Segons les autoritats italianes, més de 700 pesquers italians es dediquen a la pesca del peix espasa amb xarxes de deriva, aquesta flota ocupa literalment tota la Mediterrània, des de les costes espanyoles fins a les costes turques. La malversació d'aquesta pesquera és enorme, ja que tan sols un 20% de les captures són peixos espasa, la resta, és a dir, el 80% de la captura, és retornada a la mar pels pescadors. Els pescadors francesos també utilitzen xarxes il·legals a l'Atlàntic nord-est, i els conflictes entre pescadors espanyols, bascs, gallecs, asturians i cantàbrics i francesos han estat freqüents durant tot l'estiu, i a la vegada s'ha augmentat el període de presència a les nostres aigües.

Les irregularitats i clares infraccions detectades són les següents: primer, incidència sobre l'estock reproductor d'una espècie a la seva època de posta, amb el greu impacte que això suposa per al conjunt de la població; segon, malgrat que teòricament l'activitat es desenvolupa en aigües internacionals, amb freqüència es denuncia la presència en aigües territorials espanyoles, dins les 12 milles, i aquestes actuacions es produeixen sobretot en hores nocturnes; tercer, (...) amb els pescadors artesanals de les Illes rompent accidentalment i voluntàriament els arts de pesca de llagosta i llampuga, amb els perjudicis de pèrdues d'arts i jornals; s'ha de tenir en compte que molts de pesquers tradicionals es troben dins aigües internacionals, per exemple, la pesca de llagosta, pesquers de llampuga, pesquers de gamba, etc.; quart, utilització de longituds superiors d'arts de deriva molt més llargues que els 2,5 quilòmetres autoritzats per la Comunitat Econòmica Europea i prohibits per la normativa espanyola; cinquè, augment de la mortalitat de cetacis i d'altres vertebrats marins sense interès pesquer i que apareixen a les costes del nostre litoral, atrapat amb fragments de xarxes de deriva; sisè, autoritzacions de l'administració italiana en el rol de la majoria d'embarcacions, tan sols en la pesca artesanal costanera, sense poder-se allunyar més de 20 milles del seu port base, Itàlia, i són a les Balears.

Aquesta situació a finals de l'any 1993 i continua d'any en any, amb una proporció creixent és el motiu de la nostra preocupació i l'impacte d'aquests fets tenen ja en l'opinió pública en transcendir el tema per la mortalitat de cetacis en nombre creixent en mitjans d'informació que critiquen l'administració pesquera nacional i fins i tot a la CE per la seva indiferència i inoperància davant aquests desordres realitzats per una part dins aigües nacionals espanyoles i per una altra per ser vaixells comunitaris. És per això i en previsió d'una continuïtat d'aquestes activitats, que l'any 94 s'adreçades escrits al comissari de Medi Ambient i Pesca, al ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació i al secretari general de (...), perquè es preguessin les mesures necessàries per tal de vetllar pel compliment de les normatives que han d'acatar els estats membres i perquè es denunciïn les infraccions referides al mal ús del (...) del seu país, (...) en aigües espanyoles sense llicència de pesca, així com la utilització d'arts de deriva en longituds superiors a les actuals vigents. Durant el 1995 s'ha continuat demanant l'increment de les mesures de vigilàncies que de qualche manera garanteixen el compliment de les dimensions de les xarxes, la no entrada a les xarxes ni dels pesquers dins aigües nacionals, el compliment de la normativa sobre talles mínimes, pel qual s'estableixen determinades mesures tècniques per a la conservació dels recursos pesquers a la Mediterrània.

Finalment, és fonamental, tant per a la defensa del recurs en l'interès pesquer, així com per al conjunt de la fauna marina mediterrània, revocar la normativa comunitària que, encara que amb limitacions, autoritza (...) art de deriva, del qual es dedueix la impossibilitat de vetllar i evidentment incomplir de l'esmentada normativa. A més s'hauria d'incloure dins la proposició no de llei la presa de mesures legals que permetin actuar amb fermesa les autoritats dels països on arriben vaixells d'altres països comunitaris amb (...) despatxats inadequadament, això vol dir que la majoria de vaixells italians que arriben a les Balears tenen anotat en el rol on van despatxats per a la pesca costera (...) i que no poden allunyar-se més de 20 milles de la seva costa. A la normativa actual, les autoritats espanyoles no poden actuar contra els vaixells pesquers que arriben en aquestes condicions, el mateix que poden fer en denunciar-lo a les autoritats italianes desconeixent-se l'actuació d'aquestes, però la realitat és que moltíssims dels vaixells que arriben tenen aquesta limitació i si es pogués actuar, molts dels vaixells pesquers podrien ser sancionats i prohibida la seva descàrrega i venda, eliminant-se en realitat una gran part del problema per la impossibilitat de poder sortir de les aigües italianes.

Com a conclusions, davant la problemàtica existent a causa de la utilització de les xarxes de deriva, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no pot actuar més que manifestant amb tota la fermesa possible el seu desacord amb aquest tipus de pesca, ja que la competència de la inspecció i del control correspon a les autoritats espanyoles i a les dels països on estan abanderats els vaixells pesquers, i la prohibició d'aquestes és competència de la comissió de la Unió Europea. Per tot això, el Grup Popular, votarà afirmativament la proposició no de llei esmentada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Atès el sentit de les intervencions, es pot considerar aprovada per unanimitat aquesta proposició no de llei? Moltes gràcies, s'aprova per unanimitat.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 1894/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a creació del Consell Consultiu en matèria de conservació de la naturalesa i el medi natural.

Passam a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a creació del Consell Consultiu en matèria de conservació de la naturalesa i medi natural. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Nacionalista-PSM recupera una proposició no de llei perquè el Govern reconsideri la seva negativa a crear un consell consultiu en matèria de conservació de la naturalesa i del medi natural. La defensa, pensam que és prou senzilla, que els arguments són ben coneguts, la bondat de la participació de la societat civil en la presa decisions. El nostre grup és un ferm defensor que la democràcia representativa es complementi amb figures de participació pública, mitjançant les entitats organitzades en els diversos temes sectorials. És per això que ens adreçam a la Conselleria d'Agricultura i Pesca que és, o si més no ho ha estat un temps, especialment sensible a aquesta tesi, com ho demostra l'existència d'un consell agrari, un consell pesquer i un consell de caça, mentre que malauradament es resisteix a la creació d'aquest consell de protecció de la natura, malgrat algunes declaracions de l'anterior conseller que s'anunciava receptiu a la sol·licitud.

Pensam que aquest inici de legislatura és un bon moment perquè el Govern mostri la seva voluntat política d'un canvi efectiu en el doble sentit que moltes declaracions ja apunten: la major proclivitat vers els mecanismes de participació ciutadana i sobretot una nova sensibilitat respecte de la protecció mediambiental. No hi ha dubte que aquest consell consultiu que proposam podria ser un fòrum adequat perquè el Govern conegui de primera mà i de manera institucionalitzada i no mitjançant declaracions als mitjans de comunicació el parer i el sentir dels grups directament implicats en la protecció del medi, i de manera molt especial d'aquells organismes d'utilitat pública que tant han treballat a les Illes Balears per al coneixement, la conscienciació cívica i la preservació del medi natural, perquè el Govern se n'aprofiti de la seva experiència i dels seus coneixements, així com de la voluntat que sovint han expressat aquestes entitats de col·laborar en el disseny i també en l'execució de les polítiques mediambientals.

Deixant palès que el que es pretén amb aquesta proposició és trobar aquest joc de trobada entre el Govern i les ONG de caràcter ecologista i d'altres organismes implicats en la protecció i el coneixement del medi natural, la nostra postura respecte de les característiques concretes del Consell Consultiu és molt oberta, tot i que confiam amb la ràpida transferència d'agricultura als consells insulars, seria convenient que el seu abast fos insular. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt, té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. No cal dir que Unió Mallorquina donarà suport a aquesta proposta del PSM, ja que estam a favor total de protegir la naturalesa com el medi natural. Creim també que aquests han estat en aquests darrers anys prou maltractats com perquè ara cerquem solucions autèntiques a aquests problemes que ja s'han creat avui per avui.

Estam també totalment d'acord amb l'exposició de motius que fa el grup que proposa aquesta proposició no de llei, i creim que certament és molt important el fet de crear consciència ciutadana i sensibilitzar l'opinió pública sobre aquest tema. Tots sabem que si no hi ha una autèntica consciència ciutadana per tal de defensar la natura i el medi, realment serà molt difícil poder dur a la pràctica solucions. Jo crec que aquesta és una obligació no tan sols del Govern, sinó de qualsevol institució; creim que a través del Consell Insular de Mallorca, i de cara al dia de demà, en què rebrem aquestes competències d'agricultura, que és la conselleria a la qual proposen que tenguí aquest consell consultiu, tenim també moltes coses a fer i moltes coses a dir.

Ens preocupen dos temes a la seva proposta, i per tant els hi vull manifestar: Ens preocupa en primer lloc, i respecte de la creació d'aquest organisme consultiu, el fet que deixa totalment a criteri de l'ens -en aquest cas la Conselleria d'Agricultura- per qui ha d'estar compost, i en quins termes, i sobretot creim que està una mica difuminat de qui seria responsabilitat directa, d'una direcció general, etcètera; crec que queda massa en mans de la conselleria. I també, per una altra part, vostè parla que s'ha d'incidir en el món exterior; nosaltres n'estem totalment convençuts, i crec que és important que perquè les coses funcionin, no tan sols es creïn consells consultius, sinó que crec que el que és més important és que realment hi hagi voluntat de dur endavant aquelles propostes, i per tant ens preocupa també que quedi en mans de tan sols la Conselleria d'Agricultura del Govern; perquè si li hem de dir des d'aquí que la creï, és que en principi no hi havia aquesta voluntat de crear-la. I per tant, si a més volem incidir en els ciutadans en general, creim que també seria interessant la participació d'altres organismes que tenen una incidència major en l'educació i la formació, tal vegada la Conselleria de Cultura i Educació té una incidència important dins aquest tema.

Li he de dir, no obstant això, que, fetes aquestes dues matisacions, o apreciacions, a què vostè tal vegada en el seu moment ens donarà resposta, perquè si bé la proposició és curta, pot ser el seu desenvolupament clar pel grup proponent, li he de dir que tindrà el suport de tot el Grup Mixt.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part d'Esquerra Unida té la paraula el diputat Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. La conservació de la naturalesa i el medi ambient implica una sèrie de compromisos i actuacions que serien directament contràries al model econòmic i social que el Partit Popular ha impulsat a les Illes. La creació d'un consell consultiu en el qual siguin presents organitzacions conservacionistes i entitats relacionades amb la defensa de la naturalesa, és un intent de donar veu a la societat civil a l'hora d'establir el model econòmic en aquesta comunitat. Difícilment ni una cosa ni l'altra seran acceptades per la majoria de diputats i diputades d'aquest parlament, en definitiva pel Partit Popular. Tant la possibilitat de posar en qüestió el model de desenvolupament enfollit i desequilibrat que ha defensat el Partit Popular, com la possibilitat que les entitats ecologistes tinguin d'alguna manera veu en la política de la Comunitat Autònoma, ens semblen, abans d'escollar l'opinió del Grup Popular, remotes i quimèriques. Si durant tots aquests anys han mostrat la seva oposició a la creació del consell econòmic i social a les Illes Balears, difícilment veurem aprovada ara aquesta proposició. No he tret el consell econòmic i social de manera gratuïta en aquesta exposició d'Esquerra Unida perquè, tot i que donarem suport a la iniciativa presentada pel PSM, la nostra opinió és que el consell econòmic i social s'ha de crear i obrir per omplir-lo de contingut ecologista, que la defensa de la naturalesa, que les propostes ecosostenibles han d'influir en el conjunt de la política econòmica i social, i que per açò la millor manera és la reivindicació d'un consell econòmic, ecològic i social, més que la creació d'un consell consultiu independent d'aquest, i exclusivament vinculat a la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

Esquerra Unida, tret d'aquesta referència de globalitat i integralitat, estam d'acord amb la filosofia de la iniciativa. Dic amb la filosofia perquè la proposició és extremadament esquifida i poc desenvolupada, potser en previsió del possible refús per part d'aquesta cambra. En cas de ser aprovada, el Govern es veuria legitimat per crear un consell consultiu en matèria de medi ambient i conservació de la naturalesa al seu gust, perquè res no es diu sobre la manera com ha de ser aquest consell, ni qui el formarà, ni quines competències tindrà, ni quin serà el seu poder per influir en les decisions de l'executiu. Per açò dic que el Partit Popular podria aprovar -jo ho fos, ho faria- molt bé aquesta proposició, i com diu "El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears crearà en el termini de tres mesos el Consell Consultiu en matèria de conservació de la naturalesa i el medi natural", en el qual, com es diu en l'exposició, formin part organitzacions i entitats conservacionistes, ja veuríem quines i amb quina representació, així com els organismes relacionats amb la conservació de la natura a les Illes Balears, organismes -interpret- oficials, governamentals, que podrien assegurar un consell consultiu per legitimar una política paradoxalment contrària a la defensa de la naturalesa i salvaguarda mediambiental.

Encara que no fos així, un consell sense capacitat d'influir, només com a pantalla publicitària, com tants d'organismes, crec, que ja existeixen a moltes comunitats autònomes i administracions, podria ser l'argument perfecte mitjançant el qual el Govern balear es presentàs en societat després d'haver-se aplicat un *lifting* ecologista a través del formulisme de crear alguna cosa semblant a un consell consultiu. Per açò des d'Esquerra Unida de les Illes Balears, després de manifestar que valoram molt positivament la sensibilitat del PSM a l'hora de presentar aquesta proposició no de llei, demanaríem, si fos possible, la seva retirada, per presentar-la posteriorment, com el propi PSM amb la proposició per a la creació del Consell de les Illes Balears de cooperació al desenvolupament, d'una forma més desenvolupada, amb més cos i més contingut. En tot cas, si es manté, tot i el risc que hem apuntat, la votarem afirmativament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diputat Francesc Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup donarà suport a aquesta proposta perquè pensam, tal i com ja hem manifestat en altres ocasions, que efectivament és altament positiu que les institucions donin el màxim joc a aquelles entitats i col·lectius més conscienciats a l'hora de prendre decisions sobre les polítiques a posar en pràctica. És altament positiu per tot allò que poden aportar, i és altament positiu pel control que poden exercir, control sobre accions i actuacions de les administracions, sobre les polítiques que aquestes institucions volen dur a terme, control que facilita allò que en deim transparència en la gestió, i que d'acord amb la nostra legislació vigent, ha de ser un peça fonamental de l'engranatge que mou les actuacions de les institucions públiques.

En relació a la matèria que ens ocupa, la conservació de la naturalesa i el medi natural, s'ha de reconèixer el gran esforç que tota una sèrie d'associacions i col·lectius han realitzat i realitzen, ja sigui amb la seva defensa, ja sigui amb accions tendents a informar i sensibilitzar a l'opinió pública sobre les diverses problemàtiques que afecten els nostres recursos naturals; entitats i col·lectius que, atesos els molts d'anys de feina, de dedicació a aquesta tasca, gaudeixen d'una important capacitat, coneixements i experiència en aquesta matèria.

És per tot això que dir no a aquesta proposta, a més de no facilitar la transparència en les actuacions de les administracions, significaria a més menysprear un capital importantíssim de coneixements i experiència que podem posar directament a l'abast de les actuacions i polítiques a dur a terme per part de les institucions públiques; significaria a més no facilitar la unificació de criteris entre els diversos organismes i institucions que es dediquen a la tasca mediambiental a les nostres illes, assessorament i propostes que tan sols poden anar en benefici de les polítiques que es vulguin posar en pràctica. En definitiva, per al nostre grup no donar suport a la proposta creim que seria un greu error. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Bartomeu Blanquer.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Alorda, l'he escoltat amb molta atenció a l'exposició que vostè ens ha fet d'aquesta proposta que va ser presentada, si no vaig equivocat, pel Sr. Orfila; i els deman per endavant disculpes perquè no duc el que es diu un discurs ben preparat, sinó unes certes idees que he agafat fa uns moments, després d'haver-lo escoltat i, repetesc, després d'haver llegit la proposta, que per mi són dues coses que no es poden separar.

Llavors m'agradaria incidir, aprofundir una miqueta, i crec, si no vaig equivocat, que la proposta es basa fonamentalment en dos arguments: El primer, una presumpta dificultat per part de les institucions per desenvolupar la tasca d'educació ambiental; i per l'altra la necessitat de promoure la participació d'organitzacions i entitats conservacionistes.

Quant al primer punt, el primer argument, la presumpta dificultat per les institucions, en aquest cas el Govern balear, per desenvolupar la tasca d'educació mediambiental, he demanat i se m'ha proporcionat un llistat sobre les actuacions dutes pel Govern en aquest sentit, un llistat quilomètric, i la veritat és que no els vull cansar llegint-ho, però en el qual hi ha uns certs punts sobre els quals m'agradaria incidir. Així, s'han duit a terme, per exemple, en el Centre d'estudis del medi natural una sèrie de cursos, com són els cursos de monitor de medi natural, els cursos de guia turístic de medi natural, els cursos de gestió de turisme rural, els cursos de gestió forestal i de caça, els cursos de dinamitzadors del món natural, cursos tots ells realitzats amb un conveni amb la UIB, de reconegut prestigi. Dins l'àmbit també de l'educació mediambiental s'ha duit a terme també per la Conselleria d'Agricultura una sèrie d'activitats escolars, per exemple l'aula de naturalesa de Binifaldó, i s'ha contractat així mateix tota una sèrie de monitors de medi natural que han desenvolupat unes tasques divulgatives en el Parc Natural de s'Albufera i Mondragó. També la Conselleria d'Agricultura ha fet una quantitat de publicacions enorme -de les quals tenc el llistat aquí, i

repetesc que no llegiré- que té un indubtable valor educacional, i que evidentment tot això ho ha fet amb dificultats, sense dificultats, que vostès diuen, el dia que no hi siguin serà gros.

Quan al segon punt, que fa referència a la necessitat de promoure la participació d'organitzacions i entitats conservacionistes, s'ha de dir que no són per tot, però estan a moltes bandes. Jo, per exemple, aquí tenc dades que aquesta participació estava perfectament recollida en diferents juntes rectores dels espais naturals protegits que existeixen a les Illes, com s'Albufera de Mallorca, Mondragó, Dragonera, es Grau de Menorca, etcètera; recollida també, per exemple, en les reunions del Consell Balear de Caça, on assisteixen membres ecologistes també, i que aquest consell no es limita només a la regulació del que és pròpiament la caça, sinó que també es dedica a la protecció de la fauna. Per altra banda també li he de dir que per Decret 13/93, d'11 de febrer, es va crear el Registre d'organitzacions no governamentals dedicades a la conservació de la natura, com a instrument per facilitar la col•laboració d'aquestes entitats ecologistes amb la Conselleria d'Agricultura i Pesca. Això quant als dos punts en què crec que es basava la seva proposta.

Sortint ja d'aquests arguments, i com vostè molt bé ha dit, que existia un Consell de Pesca i un Consell de Caça; també existeix un Consell Agrari, i existeix sobretot una Comissió Balear de Medi Ambient, que recull un comitè d'avaluacions d'impacte ambiental i un comitè sobre la introducció d'espècies al•lòctones a les Illes Balears. Crec que tots aquests organismes, repetesc, Comissió Balear de Medi Ambient, Consell de Caça, amb unes funcions també, com li he dit abans, de protecció de la fauna, un Consell de Pesca i un Consell Agrari, cobreixen amplament els objectius d'aquest consell consultiu que es pretén crear en aquest moment; i que baix el meu punt de vista, en cas de fer-se, això constituïria sens dubte una duplicitat completament innecessària.

Per ser la primera vegada que jo intervec en aquesta cambra, no sé si és adient acudir al dret comparat. Jo, com a advocat tenc aquest vici, llavors me n'he anat per exemple cap a la Generalitat catalana. Ja sé que no ve al cas, però la Generalitat catalana quan ens convé tots els grups la posam com a bandera i senyera de feina ben feta en molts de casos. Llavors, jo puc estar equivocad, però jo no he vist en cap de les seves normatives que contempli la participació d'organitzacions ecologistes a organismes similars com aquest que es pretén crear en el dia d'avui.

No em vull allargar massa; llavors per concloure els diré que nosaltres creim que la creació d'aquest consell consultiu proposat no és en absolut necessària, per tant que tant l'educació mediambiental promoguda pel Govern balear, que abans he fet menció a aquesta llista quilomètrica, com la participació d'organitzacions ecologistes són qüestions que ja estan solucionades actualment, tant per les actuacions del Govern balear com per la normativa autonòmica existent. En conseqüència el Grup Popular votarà en contra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol tornar fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRÚBIES:

Moltes gràcies. Tan sols volia apuntar que la realment la proposta s'havia fet oberta, sense entrar en el detall, primer per la institució pròpia de la proposició no de llei, però també perquè allò que intentàvem era arrabassar d'alguna manera una expressió de voluntat política d'obrir-se a aquesta participació ciutadana; tant era d'alguna manera que després si hi havia d'haver la Conselleria d'Obres Públiques, la Conselleria d'Educació, si hi havia d'haver la Universitat, ecologistes, pagesos, caçadors, empresaris, el tema el deixàvem obert perquè fos qui havia d'emprar aquest consell consultiu per assessorar-se qui en decidís la formació, la composició i el detall.

De totes maneres, allò que sí que volíem era que es creàs el consell, perquè consideram que és molt important. Jo, contestant sobretot al senyor del Partit Popular, li voldria dir que en cap moment no hem parlat de la presumpta dificultat que vostè tant ha esmentat. De totes maneres estam convençuts que qualsevol planificació de medi ambient s'enriquiria amb la consulta a aquestes ONG i a d'altres col•lectius implicats.

Sobre la Comissió Balear de Medi Ambient, que vostè creu que més o menys podria respondre a aquesta necessitat, jo li vull recordar que les ONG estan previstes al ple, un ple que es reuneix segons el decret una vegada cada any, però que realment com a màxim tal vegada està un any i mig o dos a convocar-se, el qual no és un fòrum de debat. O jo no m'he sabut expressar, o vostè no ha entès exactament allò que nosaltres preteníem, com un fòrum efectiu on hi hagués la discussió de les polítiques forestals, polítiques de medi ambient generals, i on hi hagués realment un debat profitós i fluid, institucionalitzat, i no com un dia protocolari de reunir-se en un ple la Comissió Balear. Per cert, li volia comentar que la Generalitat de Catalunya té un Consell de protecció de la natura, creat per decret, amb unes reunions bimensuals, on hi ha les ONG de caràcter ecologistes, on hi ha representants del Govern, on hi ha les diverses universitats, Consell General de Muntanya, Consell de Caça... La Generalitat -i ho dic perquè vostè ho ha tret- doncs sí que ho té.

Desgraciadament el que veim és que vostès no veuen aquesta necessitat d'un tracte institucionalitzat amb les ONG que creim que podria enriquir les seves polítiques, res més que això, mentre que les ONG sí que creuen que és necessari, i talment ho demanen. No entenem perquè si les ONG els volen expressar, volen col·laborar en la tasca de Govern, vostès no creen el fòrum adequat, sigui quin sigui, tant si és dins l'abast de la Comissió Balear de Medi Ambient, entrant a la permanent si fos necessari, o qualsevol altre comitè especialitzat. No entrarem sobre quin ha de ser el tractament -no hi hem entrat a la proposició no de llei- però sí que demanam que es creï aquest lloc de trobada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Volen tornar fer ús de la paraula?

Passam directament, idò, a la votació.

Senyores i senyors diputats que voten a favor de la proposició, es volen posar drets, per favor? Moltes gràcies.

Vots en contra? Moltes gràcies.

Abstencions?

Resultat de la votació: A favor 28, en contra 30, cap abstenció. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

II.3) Proposició no de llei RGE núm. 1969/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a solidaritat amb el poble de Bòsnia-Herzegovina.

Passam a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a solidaritat amb el poble de Bòsnia-Herzegovina. Té la paraula la Sra. Teresa Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, des que el passat dia 1 d'agost el meu grup, el Grup Socialista, va presentar al Parlament aquesta proposició no de llei, la situació de la guerra a Bòsnia ha canviat substancialment. Els esdeveniments d'ara fa uns mesos, als quals fèiem referència en l'exposició de motius del text que hem presentat, em refereixo a les agressions contra les forces humanitàries de les Nacions Unides i a la mateixa estratègia seguida pels serbis bosnians, de la qual el criminal setge de Sarajevo n'era una manifestació particularment punyent, varen provocar una forta reacció de l'opinió pública de solidaritat amb els patiments de la població civil víctima de la violència i de les neteges ètniques. Aquest moviment de solidaritat va anar acompanyat d'una creixent convicció que la política de no intervenció seguida fins aleshores equivalia a afavorir que els més forts poguessin imposar la seva voluntat per la via de la força. El canvi de la política de falsa neutralitat i la seva substitució per una combinació de recursos militars i diplomàtics ha produït en poques setmanes un canvi molt important de la situació, i ha significat la creació d'un nou escenari en què la pau té finalment, després de més de tres anys de guerra, una oportunitat real de triomfar.

Avui, però, les perspectives són encara incertes. Aquest matí mateix els serbis havien recuperat per la via de les armes part dels territoris que havien perdut fa pocs dies. Tot i que les negociacions, doncs, van per bon camí, i que els acords inicials assolits a Washington el passat 26 de setembre obren la porta a l'esperança d'una pau definitiva, aquesta es veu encara en perill de topar contra l'aventurisme i la intransigència de sectors interessats en prolongar el conflicte.

Cal, doncs, mantenir i fins i tot incrementar la mobilització de l'opinió pública en solidaritat amb el poble de Bòsnia. Sarajevo, símbol viu de la tolerància, la democràcia i la diversitat, continua necessitant l'ajut de tots per fer front a l'hivern i per iniciar la reconstrucció d'una ciutat i d'un país assolats per la destrucció d'aquests anys. Cal continuar sent solidaris i mobilitzant-se perquè la pau sigui possible, ja que l'equilibri assolit i les possibilitats de pau són encara massa precàries com perquè es pugui baixar la guàrdia. Cal solidaritat i mobilització per defensar tot el que hi ha en joc darrere la guerra de Bòsnia, i que són els principis de llibertat, democràcia, pau, tolerància i cooperació, que donen fonament i trama a l'Europa que estam tractant de construir en aquest final del segle XX.

Per això, Sr. President, tenint en compte que la pròpia dinàmica del nostre parlament ha portat a no poder debatre aquesta proposició no de llei fins dos mesos després de la seva presentació, i tenint també en compte les esmenes que han presentat els altres grups, acollint-me a l'article 165.4 del Reglament del Parlament, els proposo modificar els termes de la proposició no de llei d'acord amb les anteriors consideracions. El nou redactat que proposem quedaria de la següent manera:

"Ateses les anteriors consideracions, el Parlament de les Illes Balears acorda:

Primer: Expressar la seva satisfacció pels acords inicials assolits a Washington entre els representants de Sèrbia, Croàcia i Bòsnia, que obren la possibilitat de pau i d'un sol estat a Bòsnia.

Segon: Condemnar els atemptats i violacions als drets humans, i trametre la plena solidaritat del Parlament de les Illes Balears amb el patiment de tots els refugiats i civils desplaçats, i de manera particular amb els habitants de la ciutat de Sarajevo, que han mantingut amb el cost de la pròpia vida els ideals i principis de convivència d'ètnies, cultures i religions diverses.

Tercer: Fer una crida a l'opinió pública de la nostra comunitat autònoma perquè es mobilitzi a favor de la pau, i al Govern balear i als ajuntaments de totes les Illes perquè organitzin campanyes i mitjans concrets per canalitzar i fer efectiva la solidaritat de tots els ciutadans.

Quart: El Parlament farà pública aquesta proposició no de llei als mitjans de comunicació, i la comunicarà directament a les següents persones: Excel·lentíssim Sr. Felipe González, president del Govern espanyol i president de torn de la Unió Europea; el Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler, president del Govern balear; l'Excel·lentíssim Sr. José María Mendiluce, de l'associació Europa per Bòsnia."

En tot cas, Sr. President, ens voldríem acollir també al punt segon del mateix article 165 del Reglament, i demanar-li la suspensió de la sessió durant deu minuts per tal d'arribar a un text consensuat entre tots els grups, ja que pensam que una declaració d'aquest tipus és molt important que sigui aprovada per unanimitat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En la seva intervenció ha fet referència també a la possibilitat de trobar una proposta conjunta. No obstant això, l'article 165.2 diu que és després d'haver intervingut els altres grups que han presentat esmenes. Si els altres grups consideren que es pot suspendre en aquest moment, independentment que hagin presentat esmenes, per arribar un text consensuat i que es faci arribar a la Presidència per escrit, se suspendria la sessió per deu minuts.

Per tant, s'aixeca la sessió per deu minuts. Moltes gràcies.

Recomença la sessió. Sembla que hi ha acord entre els diferents grups parlamentaris. Per tant, jo demanaria, si no hi ha inconvenient pels altres grups, que torni fer ús de la paraula la Sra. Teresa Riera per donar compte de quina és la proposta definitiva a la qual han arribat amb un acord consensuat entre tots.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sí, Sr. President, com vostè molt bé ha dit, d'acord amb les esmenes presentades pels altres grups, hem arribat a un text consensuat. Hem modificat també l'exposició de motius d'acord amb les consideracions que s'han fet des de la tribuna, i també les que figuraven en les esmenes presentades pels grups, d'acord amb els canvis que s'han produït en els esdeveniments. Però ara, si li sembla, només faré lectura dels punts de l'acord, que és en realitat el que anem a votar. El text consensuat diu el següent:

"Ateses les anteriors consideracions, el Parlament de les Illes Balears acorda:

Expressar la seva satisfacció pels acords inicials assolits a Washington entre els representants de Sèrbia, Croàcia i Bòsnia, que obren la possibilitat de pau i d'un sol estat a Bòsnia, així com instar-los a complir els acords de pau i a continuar amb les negociacions per tal de resoldre definitivament el conflicte.

Segon: Condemnar els atemptats i violacions als drets humans, i trametre la plena solidaritat del Parlament de les Illes Balears amb el patiment de tots els refugiats i civils desplaçats, i de manera particular amb els habitants de la ciutat de Sarajevo, que han mantingut amb el cost de la pròpia vida els ideals i principis de convivència de cultures i religions diverses.

Tercer: Fer una crida a l'opinió pública balear perquè es mobilitzi a favor de la pau, i a totes les institucions públiques per tal que organitzin campanyes i mitjans concrets per canalitzar i fer efectiva la solidaritat dels ciutadans.

Quart: El Parlament farà pública la present proposició no de llei als mitjans de comunicació, i la comunicarà directament a les següents persones: Excel·lentíssim Sr. Felipe González, president del Govern espanyol i president de torn de la Unió Europea; i el Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler, president del Govern balear; i a l'associació Europa per Bòsnia en la persona de l'Excel·lentíssim Sr. José María Mendiluce."

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Tots els grups estan d'acord? Es pot donar per aprovat per unanimitat.

S'aprova, idò, aquesta proposició no de llei per unanimitat.

III.- Debat de presa en consideració de la proposició de Llei RGE núm. 1915/95, relativa a modificació de la Llei 8/1986, Electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, referit al debat de presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 8/1986 electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Sr. Orfila, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. En els darrers dies de la passada legislatura el Grup Parlamentari del Partit Popular presentava de veres i corrents una proposició de llei de modificació de la Llei electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que augmentava el llistó per poder accedir al Parlament, passant aquest del 3 al 5% dels vots vàlids emesos a cada circumscripció; una proposta que, no és necessari recordar-ho, va ser fortament contestada per tots els grups parlamentaris, que vàrem criticar la inoportunitat del debat, l'interès directe del PP en la modificació, el contingut excloent de la proposta, la no existència d'un mínim consens entre els grups parlamentaris en una qüestió tan fonamental com era aquesta, el necessari suport d'un diputat trànsfuga per poder ser aprovada la modificació, i el fet que fins i tot la majoria dels diputats de l'única illa on seria d'aplicació efectiva la modificació, Mallorca, estiguessin clarament en contra d'aquesta, com es deduïa d'un pronunciament que el Consell Insular de Mallorca havia fet, i de les diferents manifestacions que es varen produir en el seu debat.

Semblava efectivament poc oportú aprovar un canvi de la Llei electoral a dos mesos de les primeres eleccions en què s'hauria d'aplicar la modificació; i és ben cert que la proximitat de la confrontació electoral i l'existència de determinades enquestes, donava un cert tuf a la proposta que, es disfressés com es disfressés, tenia tot el color d'intent a la desesperada del Govern Cañellas de cercar fórmules per perpetuar-se al poder. De fet, la sinceritat de determinats diputats, del que podríem anomenar "l'ala radical" del PP, contribuïen a donar aquesta impressió. Així, des del diputat amb fama d'ametrallador, que va reconèixer que certament l'objectiu de la reforma era barrar el pas a determinades forces que volien acabar amb el Govern del PP; fins a aquell altre diputat, famós darrerament per les seves declaracions referides al bigoti de cert dirigent de la cúpula del PP a nivell estatal, que reconeixia en declaracions davant els mitjans de comunicació que ell era contrari a la modificació perquè la trobava tímida, que posats a modificar, ell era partidari del 15%.

I era certament inoportú el moment, es veia massa a les clares que el PP formulava una proposta feta a mida per intentar que determinades forces no entressin al Parlament, i es va fer, per vergonya de tots, gràcies al vot d'un trànsfuga, que va utilitzar així de manera fraudulenta els vots que havia rebut per dur a terme una política ben diferent per la qual havia rebut aquests vots. Però Déu castiga i no amenaça, com dèiem quan érem al·lots, quan hem de passar primer la vergonya que tots el mitjans de comunicació a tots els grups parlamentaris els acusessin de mantenir actituds poc ètiques; i finalment hauríem pogut passar sense fer-ho, s'haurien pogut estalviar aquell mal glop, perquè finalment no els va fer falta, ja que qui ha decidit l'actual majoria parlamentària del seu partit han estat les illes menors; i si l'objectiu era mantenir la majoria a l'illa de Mallorca, i amb açò governar el Consell Insular d'aquesta illa, no han pogut impedir que succeís ben al contrari. Més probablement la seva estratagema, el seu intent de modificar la Llei electoral a conveniència, cercant perjudicar una força política concreta, va provocar precisament l'efecte contrari al desitjat. Als fets em remet, i el fang que avui trepitgen a determinada institució és, no ho dubtin, producte de la pols que vostès mateixos varen alçar; i qui sap si fins i tot el mar de fons, la tempesta que avui borina les anteriorment tranquil·les aigües interiors del PP no són producte indirecte, o ben directe, d'aquella desgraciada sembra de vents?

Ja els hi ho dèiem en aquells moments: "Alerta amb les conseqüències de l'actuació política que avui inicien, no sigui que provoqui una reacció contrària a la que vostès pretenen. Estan obrint la caixa de Pandora" els vàrem dir. Els ho vàrem advertir tots: "guarda't d'un mal te vull", i la maledicció va fer efecte. Déu no pega de bastó, espera l'ocasió; i l'ocasió es va donar quan a l'illa de Mallorca el resultat va ser, amb modificació o sense modificació, desfavorable als seus objectius polítics, de tal manera que, a més a més, cap dels raonaments que el Grup Parlamentari del PP va utilitzar com a arguments que justificaven la bondat de la llei s'ha donat finalment. Recordem que el Sr. Jaén Palacios deia a la seva presentació que el que cercaven amb la modificació era -i ho citaré textualment, *que esta cámara legislativa no sea en exceso fragmentaria*, i parlava -també citaré textualment- de *conjuguar el pluralismo con la necesaria efectividad que requiere la cámara legislativa*.

Vegem, per tant, els resultats d'aquests objectius que perseguia el Grup Popular, segons el Sr. Jaén, a l'anterior legislatura existien en aquesta cambra quatre grups parlamentaris, incloent el Mixt. Ara, després de la modificació de la Llei electoral, se n'han format cinc. *La necesaria fragmentación* al revés. Abans, a l'anterior legislatura, varen obtenir representació cinc forces polítiques; a les passades eleccions varen ser sis les que varen obtenir representació. La fragmentació, que segons el PP era dolenta, ha augmentat, i han aparegut al Parlament noves forces amb representació pròpia, com són Esquerra Unida, Unió Mallorquina, Els Verds, i fins i tot, posats, el PSM de Menorca.

Quins canvis s'haurien donat respecte de la situació actual si no s'arriba a modificar la Llei electoral? Simplement que el PSM de Mallorca tendria un diputat manco, i els Verds de Mallorca en tendrien un altre més, i no entraré a fer més elucubracions de l'efecte que açò hauria produït, perquè simplement entren dins el perillós de la política ficció, i el Parlament hi és per tractar realitats, i no ficcions. He volgut simplement fer una valoració fàcil, com totes les que es fan *a posteriori* dels efectes de l'aplicació de la reforma, i comparar-la amb els arguments que sostenien segons el Sr. Jaén, portaveu en aquells moments, i crec que avui també, l'oportunitat i la necessitat d'aquesta.

És per açò que el Grup Parlamentari del PSM, des de la legitimitat que ens dóna el fet de no tenir cap interès en el retorn a la situació anterior a la reforma de la Llei electoral, des de la legitimitat que ens dóna el fet que si no s'hagués modificat la llei, possiblement tendríem un diputat menys, des de la legitimitat que ens dóna el fet que l'únic interès que tenim en la qüestió és el de cercar la defensa del pluralisme i el dret dels grups minoritaris, hem volgut que la nostra primera iniciativa legislativa fos aquesta, complint un compromís electoral i posant en pràctica allò que ens vàrem comprometre a fer en el mateix moment en què es debatia el canvi de la llei, allà pel mes de març.

I acab. Sols vull recordar unes paraules que el nostre portaveu Pere Sampol pronunciava des d'aquesta tribuna aquell dia. Deia: "Perquè democràcia és també respecte a les minories; i si les minories no tenen canals d'expressió, si les minories no tenen canals de participació, és quan es provoca el distanciament entre la societat i les institucions, és quan augmenta l'abstenció, és quan conflictes que es podrien dirimir parlant es traslladen al carrer, i dins la societat s'introdueixen factors de crispació i conflictivitat. El nostre grup -acabava dient- estarà sempre en contra d'una utilització tan partidista de les institucions".

Avui, senyores i senyors diputats, tenim l'oportunitat de refer allò, de rectificar, que és una demostració de saviesa, allò que sens dubte va ser una gran equivocació. I amb la nostra proposta hem volgut ser molt prudents, no introduïm cap classe de canvi que pogués provocar el rebuig de ningú; no hem volgut introduir cap element que pugui servir d'excusa per al vot negatiu de ningú: Retornar a la situació que mai no s'hauria d'haver intentat canviar. Açò és tot. Apel·lam, per tant, senyores i senyors diputats, a la seva sensibilitat, i esperam, encara que no hi comptam, amb el vot unànim de la cambra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervencions dels grups que es mostrin a favor de la proposta? Per part del Grup Mixt hi ha intervenció compartida entre Unió Mallorca i els Verds. Té la paraula, idò, el representant dels Verds.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No convé que oblidem massa ràpidament els episodis que defineixen de manera més clara el tarannà de les distintes forces polítiques, i en especial dels nostres representants i governants. El passat mes de febrer, tres mesos abans de celebrar-se les eleccions autonòmiques, aquesta cambra aprovava una modificació de la Llei electoral que elevava al 5% el llindar mínim de vots necessaris perquè una formació política pogués obtenir escó al Parlament. Aquesta reforma va ser decidida amb enquestes electorals a la mà, i va ser aprovada amb els vots únics del PP i d'un diputat trànsfuga. Sota el pretext de la governabilitat el PP feia encaixar una norma que vol ser part de les regles de joc en la seva estratègia d'assegurar-se la majoria absoluta, i de vetar la veu de les minories. Aquesta maniobra barroera constitueix un dels capítols més tristos del nostre historial democràtics.

Als Verds la història de la reforma de la Llei electoral ens resulta especialment feridora, per dos motius principals. En primer lloc com a part afectada; com tots els membres d'aquesta cambra deuen recordar, si la reforma de la Llei no hagués tengut lloc, jo seuria ara mateix al costat d'un diputat dels Verds triat per la circumscripció de Mallorca. Però aquesta història ens resulta feridora per un altre motiu també menys anecdòtic, ens resulta feridora perquè som un partit que volem fer de l'aprofundiment democràtic un dels eixos del nostre pensament polític, un aprofundiment democràtic que en mans de partits com el PP sembla recular en lloc d'avançar.

És per tot això que el vot dels Verds a la proposta de llei del Grup Nacionalista-PSM serà afirmatiu. Volem, a més, instar amb tota la nostra energia tots els diputats i diputades de la Cambra a votar-la afirmativament. Especialment volem instar a votar-la afirmativament els diputats i diputades del partit polític que fa uns mesos va concebre i va aprovar, ell tot sol, la reforma de la Llei electoral. Recordem que en el seu discurs d'investidura el president Soler va mostrar un nou estil, més dialogant amb les forces de l'oposició i més respectuós amb les discrepàncies. Semblava voler desmarcar-se de l'olímpic menyspreu cap a l'oposició i cap a les minories que va marcar l'època del president Cañellas. Doncs bé, ara tots els diputats i diputades del PP tenen l'oportunitat de demostrar que existeix la voluntat de fer efectiu aquest canvi d'actitud que tothom espera; tenen l'oportunitat ara mateix de començar esmenant el que va ser una de les mostres més impresentables de la prepotència característica de les seves tres legislatures de govern. Ara bé, si no aprofiten l'oportunitat, aquest suposat canvi d'actitud ja no mereixerà ni el benefici del dubte. És ben probable que el PP decideixi passar l'oportunitat. Recordem en aquest cas un altre episodi més proper, en què tres diputats balears varen rompre la disciplina del Grup Popular al Congrés de Diputats, a Madrid; varen adduir motius de consciència, que situaven, per tant, per damunt de la disciplina de vot. Instam els diputats i diputades del Partit Popular a tornar a col·locar si és necessari la consciència per damunt de la disciplina. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Diputada Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ni cal dir que Unió Mallorca en el seu moment va votar no a la reforma de la Llei electoral proposada pel Partit Popular, per diferents motius que vàrem exposar en aquell moment, i que aprofitarem avui per tornar exposar. En primer lloc perquè era una immoralitat que es pretengués modificar una llei a tres mesos d'unes eleccions autonòmiques. No hi havia a cap altra comunitat precedents d'un fet com aquest. Tampoc no és normal que una llei tan important, una llei que significa la participació de tots els ciutadans a un determinat parlament es modifiqui sense consens de les diferents forces. Això tampoc va preocupar el mínim al Partit Popular, que va voler per qüestions d'enquestes dur endavant aquesta reforma. Però a més ho va fer d'una manera que no era ni tan sols legítima, ho va fer amb un trànsfuga, amb una persona que va passar de les llistes socialistes, no se sap per quins estranys motius, encara que tots ens els imaginam, a les files del Partit Popular; en contra de tota la legislació i de tota la normativa que en aquests moments existeix en lleis superiors, com pot ser el Congrés de Diputats, en què amb un 3% les diferents forces poden tenir representació parlamentària, el mateix que la Llei electoral europea, que ni tan sols estipula un percentatge perquè les minories puguin tenir representació.

Nosaltres pensam que aquesta reforma no s'havia d'haver produït mai, que mai s'havia hagut de dur endavant, i que tan sols interessos partidistes del Partit Popular varen fer que aquesta llei es pogués aprovar. Nosaltres creim que seria interessant que avui es fes una marxa enrera, i que aquesta llei tornàs als orígens, que era com estava aquesta llei consensuada, amb participació de totes les forces de l'anterior legislatura. Creim que estam totalment legitimats, i molt especialment els representants de Mallorca, per dir no a aquella reforma que el Partit Popular va voler aprovar. En primer lloc perquè el Consell Insular de Mallorca es va pronunciar, i claríssimament va estar en contra d'aquella modificació, perquè aquesta llei afecta tan sols l'illa de Mallorca, perquè encara fa més injusta la representació de la nostra illa en front de les altres. Pensin que amb 2.000 vots poden tenir un diputat Menorca i Eivissa, que amb 900 pot tenir un diputat Formentera; i que en canvi són necessaris 16.000 vots per tenir un representant a Mallorca.

Creim que realment és totalment desproporcionat, i molt especialment si tenim en compte que dels 59 diputats, en aquests moments 33 pertanyen a Mallorca, i la resta a Menorca, Eivissa; quan el percentatge d'habitants és un 80% de Mallorca, i tan sols un 10% de Menorca i d'Eivissa. I això no significa en absolut anar en contra de les altres illes, de Menorca i d'Eivissa; significa constatar una realitat, i és que Mallorca està totalment discriminada, i encara ho està més quan s'ha volgut per part del Partit Popular reformar la Llei electoral i fer que a Mallorca es necessitin un nombre de vots realment molt elevat, com és el nombre de 16.000. Jo crec que en aquests moments podem dir que el Parlament balear està segregat per Menorca i per Eivissa, i pel Partit Popular. Això sens dubte es tornarà en perjudici de l'illa de Mallorca i del 80% dels habitants d'aquesta illa.

Crec realment, senyors del Partit Popular, que podrien tornar-se a pensar aquesta modificació, que podrien tornar la Llei electoral als seus orígens, quan estava realment consensuada, quan era més justa, quan permetia que les minories estiguessin representades, i quan no es notava aquest poder absolut, aquesta majoria absoluta i dominant que demanaven a les passades eleccions i que, si hem de ser sincers, de molt poc els ha servit. Tenir majoria els ha servit perquè els defenestrassin el seu president des de Madrid, tenir majoria els ha servit per tenir una crisi dins el Partit Popular com no havien tengut mai en la vida; i sobretot, siguin sincers, el seu principal objectiu, que era que en aquests moments Unió Mallorquina no estigués representada i jo no estigués aquí, no es va aconseguir; així que *touché*, i a veure si aprenen en una altra ocasió a fer les lleis amb justícia, a no modificar per pura conveniència, perquè realment se'ls ha tornat totalment en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part d'Esquerra Unida té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Moltes gràcies. Prenem ús de la paraula per exposar i fixar la posició d'Esquerra Unida davant la proposició de llei presentada pel PSM per modificar la Llei electoral amb l'objectiu de tornar al text anterior a la modificació aprovada dia 21 de març. Malgrat Esquerra Unida no fos present al Parlament a l'hora de debatre el passat mes de març aquesta qüestió, no és mal de fer preveure que la nostra posició és la de donar suport a aquesta iniciativa. És així perquè hi diu molt amb la nostra posició de crítica de la Llei electoral en general, per molts d'aspectes, però principalment perquè la consideram una llei que premia les opcions majoritàries i castiga opcions minoritàries, en un intent sempre fracassat d'instaurar un sistema de política exclusivament bipartidista a les institucions de l'Estat, les autonòmiques i les locals.

Si la societat de les Illes Balears és ideològicament rica i diversa, plural, la Llei electoral, i molt més després de la modificació per elevar fins al 5% la cota mínima per entrar al Parlament, esdevé un instrument al servei dels grans partits per desvirtuar i empobrir la riquesa d'idees a aquestes illes, i condemnar les opcions minoritàries a l'ostracisme i la marginalitat. Si la idea de preservar la diversitat biològica s'està imposant com un principi rector de les polítiques mediambientals, la necessitat d'acabar amb la diversitat política sembla que és l'objectiu, almanco a Balears, del Partit Popular, perquè aquesta era la finalitat de la modificació que amb l'ajut del vot d'un diputat trànsfuga va introduir a la Llei electoral; una modificació que anava directament dirigida a assegurar la seva majoria absoluta, impedit l'accés al Parlament de tres opcions polítiques que en aquells moments semblava que se situaven als marges del 5% dels vots: Esquerra Unida, Unió Mallorquina i els Verds.

Malgrat aquesta jugada, l'objectiu del Partit Popular només es va complir en part. Esquerra Unida i Unió Mallorquina varen superar la barrera, però no així els Verds per la circumscripció de Mallorca. D'aquesta manera alguns milers de votants s'han quedat sense representació a aquest parlament. Després d'unes eleccions, amb les anàlisis que feim els partits polítics, ens solem queixar sempre de l'alt nivell d'abstencionisme. En el cas del Partit Popular quan ho fa, em creguin, és un exercici d'hipocresia, perquè aquest partit amb la modificació que va impulsar unes setmanes abans de les eleccions, promou l'abstencionisme, i ho fa en sectors d'electors joves i emergents que difícilment se senten avui representats per cap de nosaltres en aquesta cambra.

Per tant, la proposició de llei que presenta el PSM té la virtut de procurar recuperar una llei electoral que promogui en part la participació i la representació efectiva del poble balear, menorquí, eivissenc, mallorquí, en aquest parlament. I afegiria, també jo, una llei que preservi la diversitat ideològica, que és la riquesa cultural d'un país. Estic convençut que dins el Partit Popular, ara que han passat les eleccions, ara que s'anuncia un nou tarannà més obert, més participatiu, més de tot i molt, s'ha reconsiderat el risc de mantenir la cota del 5%, i que en un acte de restitució es donarà suport a aquesta proposició de llei. Per açò els deman a tots un vot per defensar la biodiversitat política, no sigui que acabem amb l'avorrit espectacle d'un partit de tennis, pilota cap aquí, pilota cap allà, fins a *time break*, fins a la *muerte súbita* d'unes institucions que no són representatives, que no ho són del tot, de la nostra societat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. És un compromís electoral del Partit Socialista de les Illes Balears restituir al 3% la barrera electoral, restituir al 3% el percentatge mínim de vots per entrar a la distribució d'escons per aquest parlament. És un compromís electoral i és un compromís moral per redreçar, per desfer la malifeta del Partit Popular a la passada primavera. Des d'aquí volem apreciar la diligència del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM en dur aquest tema ja al Parlament a la primera sessió plenària ordinària, a la qual ens sumarem, òbviament, com a conseqüència d'aquest compromís.

La modificació de la Llei electoral va ser injusta, un vestit electoral fet a mida del Partit Popular amb la intenció clara d'eliminar la presència en aquesta cambra per la circumscripció de Mallorca, especialment d'Unió Mallorquina i d'Esquerra Unida, encara que els damnificats per aquesta decisió al final hagin estat els Verds; una modificació feta amb mala fe, i tanmateix fracassada a la pràctica, ja que els objectius del Partit Popular no els varen aconseguir. No hi ha pitjor persona freda i calculadora que aquella que, a més, erra en els seus càlculs. I això és el que li ha passat al Partit Popular. Tan irresponsable com jugar amb foc és jugar amb la legislació electoral, els deia jo mateix fa pocs mesos quan debatíem aquesta qüestió.

Senyores i senyors del Partit Popular, recuperin la responsabilitat, normalitzin la vida política eliminant amb el cap fred un entrebanc introduït a contrarrelotge, sense reflexió, sense refredar les passions ni la set de venjança, sense acord suficient a dins la societat ni entre les forces polítiques. Va ser una reforma que donava resposta a cap problema real, un simple i directe entrebanc electoral, un atac gratuït al pluralisme i a les minories, una modificació de la qual estava absent tot interès general i que tenia manca de tot component ètic. Vostès, el Partit Popular, amb un vot espuri, com els han recordat tots els que hi han intervengut, amb una majoria de 29 + 1 van forçar aquesta reforma. Ara que tenen 31 vots propis, tenen l'oportunitat de reconsiderar-la, de replantejar-la, de rompre amb una decisió tan típica en les formes i en els continguts de l'etapa anterior de govern del seu partit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervenció en contra de la proposició de llei. Té la paraula el diputat Sr. Jaén i Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Subió a la tribuna el Sr. Orfila a hacer más un sermón cuaresmal, con esa vehemencia que le caracteriza cuando defiende los temas mas que, digo, a un debate parlamentario, en donde la objetividad debe primar y los argumentos deben justificarse.

Se ha hablado de inoportunidad, de apoyo de un diputado tráfuga. Hay que ser objetivos, si hubo un voto tráfuga a favor, nuestro, también hubo dos votos tráfugas a favor de la opción que ustedes representaban. De actitudes poco éticas, de objetivos no conseguidos y de argumentos que yo he sostenido y que sostengo, como después explicaré.

Hay otros detalles en cuanto a representación, que no es el objeto de la cuestión, pero si queda también tiempo, a ellos podremos referirnos, y desde luego, la última de las afirmaciones del Sr. Triay, una reforma que no daba respuesta a ningún problema, veremos que tampoco es así, porque al menos uno de los problemas fundamentales se resolvió.

Es la quinta vez que debatimos el tema este, es la quinta vez, y espero que sea la última, cuando nos referimos a la modificación de una barrera legal, y se presenta con el objeto inexplicado, con una intención clara, de rebajar el 5% actual en dos puntos y situarlo en ese 3% que ustedes citaban. El presidente me ha cedido la palabra por el turno en contra, y es evidente que lo estoy utilizando, pero además hubiese bastado consultar el *Diario de Sesiones* (...) todo lo que ahí se dice de mi intervención tiene vigencia y actualidad en este momento. Yo no rectifico nada, lo que dije, lo mantengo, salvo, eso sí, una referencia a la ley de Hondt, que el *Diario de Sesiones* la hace con insistencia, y lo transcribe mal, porque yo no me refería ni a la diferencia de potencial, ni a la intensidad, ni a la resistencia, salvo que esa resistencia sea la del grupo parlamentario que insiste en posiciones de empecinamiento, y también debo hacer una observación que es fundamental, es que desde nuestro grupo se hace una intervención de carácter global, y digo esto porque nuestra postura de globalidad es importante, ya que el todo, la visión del todo, siempre es mejor que la de una parte que se instala desde un momento concreto, y la particularidad puede influirle en sus decisiones. Debo hacer también una precisión, lo hago a efectos de que no se me acuse de aplicar el método de Olendor, ya se sabe, usted pregunte lo que quiera, que yo contestaré lo que me parezca.

En consecuencia, no extrañe que no me refiera a algunas cuestiones, porque ya son conocidas o porque no son objeto del debate.

En lo que respecta a esta introducción al tema, voy a pasar por alto algunos adjetivos y otras descalificaciones que yo creo que descalifican más a quienes las hacen, porque están huérfanos y carentes de argumentos. ¿Cuáles son los antecedentes? Se han dicho, y en qué consistió la modificación. ¿Hay dudas de su legitimidad?, ¿implica discriminación?, ¿por qué se modificó la ley?, ¿cuál es la visión comparada del problema? Estas son las cuestiones a las que convendría referirse. Se modificó la ley estableciendo la barrera legal en el 5%. Podría pensarse que ese límite se creaba *ex novo*; el Partido Popular, su grupo parlamentario, innovaba. Pues no, no descubrimos ningún Mediterráneo, ya estaba descubierto, porque esa medida, la del 5%, y la barrera legal, goza cuando menos de cincuenta años de vigencia en la legislación comparada, y fue de aplicación en unas elecciones que aquí se hicieron para la composición del Consell General Interinsular. ¿Por qué se elevó el porcentaje del 3 al 5? Se ha entrado aquí en la discusión. Yo creo que lo fundamental, cuando de la oposición se habla de estas cuestiones, conviene referirlas no sólo al número, como después tendré el detalle de exponer, sino también a cómo se aplica, en qué circunstancias se hace. Cabe preguntar si esa posición que se critica aquí de discriminación, cabe preguntar, digo, si hace más de quince años, esa medida que ya se aplicó, no era discriminatoria, o por qué esa cifra que se aplica en otras muchas comunidades autónomas no lo es allí y sí lo es aquí o por qué las leyes electorales aprobadas a instancias de gobiernos socialistas ponen la barrera electoral en el 5%, y en esos territorios no es discriminatorio y aquí sí lo es. Yo creo que nadie entiende que un mismo porcentaje sea discriminatorio en un sitio y en otro, no, y nadie entiende que un mismo porcentaje sea discriminatorio en un tiempo y en otro, no. Yo creo que esa postura, además de ser incoherente, es incongruente y es inconsistente. Señorías, la Ley orgánica del régimen electoral general establece una barrera del 5% para las elecciones de concejales y otras comunidades autónomas, la mayoría, nosotros con ellos, nueve de las diecisiete, establecen este límite legal, todas ellas han fijado ese umbral mínimo necesario para entrar en el reparto de la distribución de escaños. pero claro, hay que decir más cosas todavía.

Algunas comunidades autónomas han determinado que ese mínimo electoral se aplique a una sola circunscripción, a una sola, tal es el caso de Cantabria, de Valencia, de Madrid, de Murcia, de La Rioja y de Navarra. Repito, el 5% en una única circunscripción, en una única circunscripción, parlamentos y gobiernos de mayoría socialista. En todas ellas, ese 5% aplicado a los votos emitidos. Esas sí son barreras electorales. Nuestra barrera electoral anterior del 3% resultaba inoperativa, y entonces ese objetivo tuvo al menos la presente de que sí es operativa. Ese tope electoral, señorías, del 5%, les puede parecer muy exigente, pero cuando uno revisa la legislación comparada, observa como en Canarias se pide el 20%, el 20% por isla, no les extrañe, por tanto, que el ilustre compañero diputado Cañellas, Carlos Cañellas, pudiera pedir otro número, es que no es ninguna barbaridad, en Canarias es el 20% por isla; cada circunscripción, 20%, o bien el 3% de todos los votos válidos emitidos en la comunidad autónoma. ¿Qué les parecería si ese modelo canario se traslada aquí, a esta comunidad autónoma? Sería un modelo que desde luego muchos diputados que tienen aquí el escaño hubiese tenido que dejar, mejor dicho, no acceder al escaño, con esa aplicación de la Ley electoral. Yo creo que la barrera electoral y su ámbito de aplicación es mesurada y era necesaria situarla en ese límite, porque debe haber un tamiz electoral que sea práctico y no teórico, como era antes. Es mesurada, decía, es necesaria, porque el legislador por doquier se ha manifestado en favor de ese límite legal, límite que cuando no es efectivo, como era el caso de Baleares, debe ampliarse, pero además no es el número lo que importa, como creo que de mis palabras se desprende esa razón, o al menos (...) lo que debe importar el número. El rasgo fundamental, lo característico de un (...) electoral no es tanto su nivel cuantitativo, sino el ámbito de aplicación; en otras palabras, en otros términos, no es el 3% lo que importa, sino cómo se aplica ese 3%, si ese 3% es a nivel global, de toda la comunidad, o tiene por circunscripción, ya le citaba el caso de Canarias. Tampoco es el mismo el 5% que decía antes de aquellas comunidades, como el 5% aplicado aquí, que no se pide el 5% de todos los votos válidos emitidos en la Comunidad Autónoma, sino el 5% por circunscripción. Miremos, por tanto, qué hacen en otros sitios, observemos como en las elecciones, en los *landers* alemanes, se exige ese 5% hace mucho tiempo y observemos como en países que también tienen rigidez, y que algunos socialistas ponen de modelo, como Suecia, se exige el 4% de todos los votos válidos emitidos, y no pasa absolutamente nada. Yo creo que aquí, por tanto, lo que hemos de discutir, la discusión esa que ustedes vienen manteniendo entre el cuánto, entre el 3 o el 5, no es la discusión, yo creo que eso va hacia otros sitios.

El grupo proponente, en su exposición de motivos, dice que la Ley electoral garantice el acceso de todas las candidaturas, dice eso en su exposición de motivos, principio que todos compartimos, porque ninguno puede ser opuesto a eso; ahora bien, a continuación añade: "sin más limitaciones que las derivadas de la implantación y la obtención del nivel de apoyo necesario de los electores". Pues bien, el nivel de apoyo necesario de esos electores aquí en Baleares se ha fijado en el 5%, en ese 5%, porque lo importante es la capacidad funcional, a la que hacía referencia, tomando mis palabras, el Sr. Orfila. Doctrina, por cierto, que no es propia del Partido Popular, que es propia del Tribunal Constitucional a raíz de los recursos varios interpuestos por grupos políticos, normalmente minoritarios, a los resultados electorales. Yo creo, en definitiva, que la barrera electoral no atenta contra ningún derecho fundamental; en segundo término, que la aplicación de un límite legal en los sistemas electorales no resulta discriminatorio, porque se aplica a todas las candidaturas por igual, no a unos, sí, y a otros, no, la regla de juego es igual para todos; en tercer lugar, que la exigencia de la proporcionalidad no se vulnera con un criterio de barrera legal, ese límite legal es una garantía no sólo legítima, sino también efectiva, porque ha de ser operativa y no una mera entelequia, y eso sirve para que las instituciones parlamentarias sean más efectivas y para evitar, que siempre puede haber el caso, que un diputado sea el presidente de la comunidad autónoma teniendo un solo voto, el suyo, porque eso, en nuestras instituciones, (...) como presidencias con poca fuerza que están al frente de las instituciones sin tener respaldo electoral suficiente; en cuarto lugar, yo creo que no es ilegítimo, sino deseable, que el sistema electoral conjugue lo que es un principio establecido por alto tribunal, por el tribunal Constitucional, que se conjugue ese pluralismo con la funcionalidad, incluso en detrimento de ese pluralismo, no ha sido aquí el caso, como usted bien ha expuesto, y en quinto lugar, ¿qué es lo que pasa? Que se favorecen las coaliciones electorales, práctica que todos venimos practicando, incluso algunos por fax, practican incluso grupos políticos que tienen disparidades ideológicas muy manifiestas. El parlamento no puede ser, señorías, la copia exacta, la réplica, de la realidad social, eso era el sueño revolucionario de los franceses, de Rousseau, de Mirabeau, pero eso es un sueño, y el sueño, ya lo dijo, "los sueños, sueños son", ya sabemos esa expresión conocida.

En resumen, ustedes presentan aquí y ahora una iniciativa que yo creo que es una modificación innecesaria, porque es preciso que exista una barrera legal que actúe como tal y no como un elemento meramente decorativo. Tiene que haber una cláusula de exclusión, porque la hay en muchos sitios, la hay en las elecciones sindicales, que se pide un 10% a nivel nacional y el 15% a nivel regional. Yo creo que ustedes aquí hoy hacen un brindis al sol con el objeto de salir en los periódicos, que tanto disfrutaban al verse y leerse, y que, además, ya sabían ustedes que estaba condenada al más absoluto fracaso. Por tanto, y acabo con esto, Sr. Presidente, yo creo que la actual regulación recoge el espíritu de los sistemas electorales, el espíritu presente en todos los sistemas electorales, que es moderada, si la comparamos con las que existen en otras comunidades autónomas, y no se fijen sólo, repito, en el número, sino en cómo se aplica ese número; que es legítima, porque se hizo desde la legalidad y desde el respeto a los principios constitucionales, que no discrimina a nadie porque no discrimina a nadie, por mucho que ustedes lo digan, y por último, es conveniente porque además homologa dos consultas electorales que coinciden en un tiempo, las elecciones locales y las elecciones autonómicas.

Sr. Orfila, decía un politólogo francés de reconocida autoridad en la materia, que, en la caja de los juguetes parlamentarios, el juguete más instructivo y más hábil, aquel que es recomendado para los días de lluvia y las largas tardes de sesiones es la ley electoral. Ya fracasamos en esta previsión meteorológica cuando se hizo; hoy, lluvia de momento parece que no va a haber, desde luego lo que es seguro es que no estamos en la tarde. Por tanto, asesórese antes de hacer una iniciativa de estas y preséntela cumpliendo al menos lo que este politólogo francés decía. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Moltes gràcies. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Agraïm al Grup Mixt, Els Verds i Unió Mallorquina, a Esquerra Unida i al Grup Socialista en el Parlament el suport anunciat a la nostra proposició de llei. El seu compromís moral, com deia el Sr. Triay, ja ens feia suposar que rebríem el seu vot afirmatiu. Opina el Sr. Jaén que he fet un sermó de quaresma, potser pensant que, amb un apel·lació a la seva consciència, aconseguiríem un canvi en la seva actitud i potser aquest vot en consciència que han estat capaços a donar a altres llocs, contradient la disciplina partidària, les cucales de la disciplina partidària que massa vegades s'imposa sobre el pensament d'algú de vostès, veuríem aquí també una actitud de canvi, però és evident que no hi serà. I és clar que no rectificaria res, el Sr. Jaén, *mantenella, que no emmendalla*. Manté, el Sr. Jaén, efectivament, els mateixos arguments utilitzats en el debat del mes de març passat. És cert que el llistó del 5% no és un descobriment de la mediterrània per part del Grup Popular i que s'aplica en altres comunitats autònomes, i pot creure'm, Sr. Jaén, que consideram igualment discriminatòria la mesura, l'establiment d'un llistó alt, s'apliqui on s'apliqui. Què hi fa si, a Canàries, s'aplica un llistó molt més alt encara? No són, per a nosaltres, cap model, ni ells ni altres, ens remetem simplement a la nostra realitat. Per cert, m'ha esgarrifat l'esment fet a la lògica de pujar el llistó fins altres percentatges, 15% com una proposta lògica, ha vengut a dir el Sr. Jaén; sincerament, si fos així, i em fa feredat sols pensar-hi, s'hi imposaria el bipartidisme perfecte i seria la gran majoria de grups petits qui hauria d'anar a pescar calamars a Mururoa, que deu ser el seu objectiu final.

Què hi fa, Sr. Jaén, si a altres comunitats, les que vostè vulguin, hi mantenen llistons semblants als nostres? Mal de molts, conhort de bèsties, diu el refrany. Quin sentit pot tenir aquí, a les Illes Balears, mantenir un llistó que permet que determinades opcions polítiques electorals quedin fora del Parlament, tot i obtenir una quantitat de vots que podríem considerar alta si la comparem amb el nombre de vots absoluts obtinguts a altres illes i en els mateixes eleccions. És o no lògic que els 9.300 ciutadans de Mallorca que varen optar per Els Verds se sentin estafats per una llei que ha permès al PSM, al PP i a altres grups obtenir uns diputats, els seus darrers, amb menys de 8.500 vots cada un, mentre que ells, amb quasi mil vots més, no hi entraven tan sols, en l'adjudicació d'escons, per voluntat del PP més el trànsfuga de torn que sempre els afavoreix. És a dir, el PP, per cada diputat elegit a l'illa de Mallorca, ha necessitat 8.500 i pocs vots; el darrer diputat del PSM ha necessitat 8.244 vots, i Els Verds, que en tenien 9.360, no entren en el recompte, no entren en el repartiment dels escons. És o no injust?, és o no discriminatori, ¿representa o no un greuge per a aquests nou mil i tants ciutadans que entenen que han tirat el seu vot? Les coalicions tampoc no els van bé, a vostès, Sr. Jaén, després es desfan, ja ho veu. Avui els he de reconèixer que m'han decebut; així com fa unes hores els he hagut de reconèixer capacitat de corregir velles equivocacions, el nou president ha demostrat que en certes qüestions era capaç d'alçar banderes que fins ara es mantenen absolutament apagades i fora de joc, quan parlàvem dels assessors en aquella qüestió, en aquesta, vostès hi mantenen la vella actitud, i creguin que em costa entendre avui les motivacions reals, si no són aquelles que els grups de l'oposició vàrem denunciar, finalment tampoc no els han funcionat del tot bé. Si els dos únics arguments que hi va aportar el Sr. Jaén, els quals ha tornat a aportar avui a la defensa de la seva proposta, fer més funcional el Parlament perquè la fragmentació excessiva dels grups parlamentaris -després també de forces polítiques- dificultava el funcionament de la cambra, si aquesta era l'argumentació i s'ha aconseguit tot el contrari, quin argument els queda?

En el fons, senyores i senyors diputats, el grup majoritari d'aquesta cambra deu pensar que una volta ja passada la vergonya del moment en què vàrem proposar el canvi, ara ja no es tracta de corregir res, i qui sap si, en les properes eleccions, una altra circumstància els afavoreix i, aplicant-hi el llistó del 5%, posen obstacles i açò els facilita mantenir-se en el govern. Però és evident que no és açò, que la democràcia, aquesta democràcia en què el Sr. Balanzat proposava que hem d'aprofundir, no és açò; democràcia no és posar entrebancs, dificultats, problemes, llistons, a les minories, i tal vegada la seva actitud tancada d'avui ha de provocar reaccions com les que va desfermar la provocació de canviar la llei pocs mesos abans d'aplicar-la. Jo no sé si els ciutadans tendran o no memòria d'aquesta actitud, però que nosaltres ens encarregarem de recordar-la, en poden fer una acta, senyores i senyors diputats del PP. Mentre purguin la seva pèrdua del govern en el Consell Insular de Mallorca, reflexionin si no s'ha donat aquesta pèrdua entre altres coses per la seva actitud provocadora contra les minories, i recordin sempre que els comptes de cap surten a meitat, i vostès n'han estat la prova a Mallorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Orfila. En contrarèplica, té la paraula el diputat Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. No ha habido en la réplica del Sr. Orfila argumentos nuevos, pero ha reiterado una vez más que hay grupos políticos que quedan a las puertas del Parlament, y no de este parlament, sino de otras cámaras representativas en otras comunidades, en cámaras legislativas de los estados, porque, bueno, es imposible, como antes decía, conjugar dos cosas, al menos a beneficio del pluralismo y de la funcionalidad, en algún lado tiene que estar colocado -repito- el listón.

Efectivamente, la barrera electoral, la doctrina elaborada de la barrera electoral, tiene una misión clara, evitar en exceso ese pluralismo político, eso desde el año..., creo que del 49, o del 48, en la República Federal Alemana, que aquí sirve siempre de modelo su tribunal constitucional al español. Ésa es la realidad. Ustedes, cuando se aprobó la modificación, decían que iba en contra del pluralismo, pues bueno, ya ven que no, que con el 5% hay un grupo parlamentario más. Sí quiero decir que esa barrera electoral que ustedes defienden resulta *light*, una barrera *light*, lo he manifestado antes con otras palabras, una barrera que es inocua, que es inútil, es decir, en otras palabras, que con el 3% no hay barrera electoral, y ése no es el sentir del legislador.

Sí quiero referirme al menos al sistema de representación, porque aquí se ha citado y se ha dicho alguna expresión, yo creo que un poco fuerte, del secuestro del Parlamento por diputados de Menorca y de Ibiza, y no lo haré desde un argumento que no sea la seriedad y el rigor y los números. La fórmula d'Hondt, repito, la fórmula d'Hondt, no la ley de Hont, la fórmula d'Hondt, o de Hondt, que recoge la Ley electoral del régimen electoral general es la que hay, eso no se puede discutir, pero yo tengo que decir, por efecto comparado, que, por ejemplo, en las últimas elecciones, al Partido Socialista Obrero Español, conseguir un diputado le costó 57.000 votos; a Unió Valenciana, que fue al que más, le costó..., perdón, de los que menos de los más, 112.000; a Esquerra Republicana de Catalunya, 190.000, y al PAR, 145.000. Esas cifras contrastan mucho con lo que es la media de votos por diputado, que es de 68.000; unos están por debajo de la media y otros están muy por encima de la media, que casi la triplican. El sistema electoral beneficia a los partidos mayoritarios, porque eso es lo que quiere el legislador, eso es lo que quiere el legislador, porque lo otro es prácticamente ingobernable, defender otras opciones, y prima a esos partidos mayoritarios, penaliza a los partidos minoritarios, que se pueden coligar, como ha hecho Izquierda Unida, una coalición de partidos, porque entiende que es así, que, por cierto, es de las más perjudicadas, porque su índice es el 0,50, es decir, que pierde el 50% de

los diputados prácticamente con ese índice, mientras que el PNV y los partidos territoriales están muy sobrerrepresentados porque, por ejemplo, el PNV tiene un índice del 1'39. Comparemos esas cifras con lo que nosotros aquí, en Menorca, Mallorca, Ibiza y Formentera, tenemos. Yo creo que esas discrepancias, cuando se ponen de manifiesto, de la forma de ámbito nacional, nos da, por ejemplo, el caso curioso de que entre Soria y Madrid, cuya relación poblacional es de 1'52, Madrid, la provincia de Madrid, no elige 52 diputados multiplicados por 52, los de Soria, eso no es así; entonces, la proporcionalidad, en el caso de nuestras islas, está en unos límites bastante aceptables; para Soria, el índice es de 3,54 -ustedes perdonen, pero es que conviene que de las cosas quede constancia en números-, para Madrid es de 0,74; comparando esos dos índices, dividiendo uno entre otro, nos da 4,78, eso quiere decir que los diputados de Soria, los votos de Soria valen cinco veces más que los votos de Madrid. Pasa lo mismo con Barcelona, pero a ningún catalán ni a ningún madrileño se le ocurre decir que la Ley electoral va contra los catalanes y contra los madrileños, los argumentos que aquí se vienen utilizando; así, si en Madrid hacen falta 145.000 votos para el diputado, Soria lo hace con 31.500 y Teruel con 48.000. ¿Qué pasa? Que 30 de las 52 circunscripciones que hay están sobrerrepresentadas, el resto están representadas en escaso valor. Comprado ese índice con el nuestro, que era a lo que iba, está bastante más bajo, y si aquí lo que se defiende son posturas de otra manera, tengo que decir -y que quede constancia en el *Diario de Sesiones*- que el índice ideal para Mallorca sería del 0,99, que representaría 47 escaños; para Menorca sería de 0,95, 5 escaños; para Ibiza, 0,94, el más próximo, 6 escaños, y para Formentera, 0'98, 1 escaño. Yo creo que eso no lo defendía el Estatuto, que ya fijaba el número de diputados determinados antes de la Ley electoral con unos porcentajes mayores, con poca diferencia a los que ahora contiene la Ley electoral y, desde luego, nosotros eso no lo queremos. Aquí se ha primado la representación territorial por encima del índice poblacional. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Acabat el debat, passam a la votació.

Demana a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de la presa en consideració de la proposició de llei que s'ha tractada que s'aixequin, per favor. Moltes gràcies.

Vots en contra? Moltes gràcies.

Abstencions?

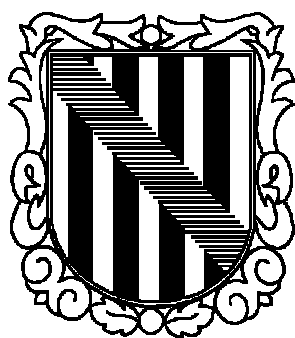
Resultat de la votació: A favor de la presa en consideració, 28 vots; en contra, 30; abstenció, cap. Per tant, queda rebutjada la presa en consideració d'aquesta proposició de llei. Moltes gràcies. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA